
Årsberetning 2025

Forord

af formand Sanne Bager
og sekretariatschef
Marianne Schmidt

Ungdomskriminalitetsnævnet har i 2025 fortsat haft fokus på arbejdet med at afvikle møderne med den unge i centrum. Sociolog og specialist i børne- og ungeinddragelse, Birgitte Schjær Jensen, holdt i november 2025 oplæg for nævnets formandskab om samtalen med børn og unge under møder. Nævnet har herefter taget initiativ til at styrke dialogen med de unge også forud for nævnsmødet samt at arbejde videre med nævnets skriftlige formidling til de unge.

Nævnets formand har i november 2025 redegjort for Ungdomskriminalitetsnævnets arbejde under et møde i Kriminalitetsforebyggelseskommissionen, som i foråret 2025 blev nedsat med det formål at arbejde med mulighederne for at styrke den tidlige kriminalitetsforebyggende indsats blandt børn og unge.

Nævnets formand har endvidere deltaget i en møderække under initiativet "Vejen Videre", hvor nøgleaktører fra politi, Danmarks Fængsler, kommuner, civilsamfund og andre myndigheder samles for at drøfte systemiske forandringer og styrke indsatsen for unge, der er slået ind på en kriminel løbebane.

Vejen Videre er et nationalt initiativ, etableret af Østifterne og TrygFonden, som har til formål at skabe grobund for langvarige forbedringer af, hvordan man på tværs af indsatser møder unge kriminelle, når de træder ved siden af – og hjælper dem med at bryde deres kriminelle løbebane.

I 2025 har nævnet afholdt velkomstmøder i henholdsvis forår og efterår for nyligt beskikkede nævnsmedlemmer med det formål at give en introduktion til nævnet. På velkomstmøderne har temaerne været afholdelsen af nævnsmødet, rollen som nævnsmedlem samt ungetilsynets opgaver.

Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, VIVE, udgav i april 2025 en rapport om børn og unges møde med Ungdomskriminalitetsnævnet og Ungekriminalforsorgen. Ungdomskriminalitetsnævnet har i forbindelse med rapportens udgivelse deltaget i møder om hovedkonklusionerne. VIVE konkluderer blandt andet, at de yngste får de længste forbedringsforløb.

I årsberetningen er medtaget resultaterne af en undersøgelse af varigheden af forbedringsforløbene gennem de seneste fire år. Undersøgelsen viser, at andelen af forbedringsforløb på to år for de 10-14-årige er faldet, ligesom der i videre omfang nu fastsættes kortere forbedringsforløb for denne aldersgruppe.

Nævnet har i 2025 modtaget 1034 hovedsager henvist af politiet eller retten. Det er det højeste antal sager siden nævnets etablering i 2019. Antallet af modtagne hovedsager har været stigende gennem en årrække, og er senest steget med 9 % fra 2024 til 2025. Nævnet har samtidig modtaget 883 genindbringelsessager, hvilket også er et højere antal end tidligere år.

Sagsbehandlingstiden har ligget på et stabilt niveau i 2025, hvor 22 % af sagerne – mod 19 % i 2024 – blev behandlet inden for fristen, og 75 % blev behandlet senest 14 dage efter fristen.

Nævnet har i 2025 truffet afgørelse om straksreaktion i 64 sager, hvilket svarer til 10 % af afgørelserne med foranstaltninger. Det er det højeste antal og den største andel i forhold til det samlede antal afgørelser siden nævnets oprettelse.

Beretningen indeholder som vanligt et afsnit med statistiske oplysninger om nævnets afgørelser, fristoverholdelse og påklagede afgørelser.

Nævnet har i 2025 truffet afgørelse om straksreaktion i 64 sager, hvilket svarer til 10 % af afgørelserne med foranstaltninger. Det er det højeste antal og den største andel i forhold til det samlede antal afgørelser siden nævnets oprettelse. Kommunerne indstillede til en straksreaktion i 29 af de 64 sager. Beretningen indeholder et afsnit om indhold og fordeling af straksreaktionerne.

Nævnet fik i 2025 mulighed for som led i et forbedringsforløb at meddele pålæg om, at den unge skal undlade at færdes eller tage ophold i et nærmere afgrænset geografisk område. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 734 af 20. juni 2025 i ungdomskriminalitetslovens § 13, stk. 1, nr. 9, og trådte i kraft den 1. juli 2025. Nævnet har truffet afgørelse om opholdspålæg i tre sager i 2025. Beretningen indeholder et afsnit om den nye foranstaltning og beskrivelser af de nærmere omstændigheder i de første sager.

Det er af stor betydning for afviklingen af nævnsmøderne, at de unge er godt forberedte til mødet, så de på forhånd ved, hvad de kan forvente, hvordan mødet forløber, og hvad der kan ske fremadrettet. I beretningen er indeholdt et afsnit om, hvordan opgaven med at forberede den unge til nævnsmødet bliver grebet an i nævnet og i landets to største kommuner, Aarhus og København.

Dette års beretning indeholder også resultatet af en undersøgelse af sagsforløbet for 20 tilfældigt udvalgte unge, der fik deres første sag behandlet i nævnet i perioden 2019-2023, og som fyldte 18 år i 2025. Undersøgelsen belyser, hvilke foranstaltninger de unge fik, samt om de kom i nævnet igen og på hvilken baggrund.

Langt de fleste af de unge, der bliver henvist til nævnet, er mistænkt eller dømt for at have begået personfarlig kriminalitet, herunder vold og røveri. I 2025 har nævnet fået henvist flere sager vedrørende unge, der er mistænkt eller dømt for at have begået vold eller røveri i større grupper. Nævnet har i beretningen set nærmere på nogle af disse sager.

Nævnet har i løbet af året haft fokus på behandling af indberetninger fra Ungetilsyn af kommuner for ikke at have iværksat de af nævnet fastsatte foranstaltninger, herunder på muligheden for at udstede pålæg til kommunen om at gennemføre afgørelsen inden for en nærmere angivet tidsfrist. Nævnet har i 2025 udstedt pålæg til en kommune i 11 sager.

Som i 2023 og 2024 har nævnet også i 2025 oplevet udfordringer med manglen på pladser på sikrede institutioner og særligt sikrede afdelinger, ligesom det i flere af nævnets konkrete sager har givet problemer, at institutionerne ikke har pligt til at modtage de unge.

Indholdsfortegnelse

Forord	2
1 Året i tal.....	5
1.1 Henviste og modtagne sager.....	5
1.2 Afgjorte sager.....	6
1.3 Udfaldet i nævnets afgørelser	7
1.4 Fristoverholdelse	9
1.5 Kriminalitet.....	10
1.6 Nævnets organisation.....	11
2 Straksreaktioner	13
2.1 Antal og indhold.....	13
2.2 Alder og kriminalitet.....	14
2.3 Opfølgning på straksreaktionernes gennemførelse	15
3 Henvist for vold eller røveri begået i større grupper.....	16
3.1 Røveri.....	17
3.2 Vold	17
4 Forberedelse af den unge til nævnsmødet	18
4.1 Kommunernes vejledning af den unge.....	18
4.2 Andre aktører.....	19
5 Forløbet i nævnet for 20 unge – og hvordan det gik.....	21
5.1 Udvælgelse og indhold.....	21
5.2 Overordnet om køn, alder, kriminalitet og udfald	21
5.3 Syv unge fik ikke et forbedringsforløb – to af dem blev dog henvist igen.....	22
5.4 Seks unge, der fik forbedringsforløb, kom ikke i nævnet igen.....	23
5.5 Syv unge, der fik forbedringsforløb, var i nævnet flere gange.....	24
6 Ny foranstaltning om opholdspålæg og de første sager.....	25
6.1 Formål og juridiske rammer.....	25
7 Varighed af forbedringsforløb	28
7.1 Nævnets begrundelser for varigheden.....	28
7.2 Varighed af forbedringsforløbene og de unges alder	29
7.3 Forlængelse af et forbedringsforløb	30
8 Påklagede afgørelser	32
8.1 Ophævede afgørelser.....	32
8.2 Ændrede afgørelser.....	33
8.3 Bemærkninger mv.	34
8.4 Domstolsprøvelse	34
Bilag	
Bilag 1. Beskikkede dommere i Ungdomskriminalitetsnævnet 2025	35

Alle billeder i beretningen er model-fotos. Ingen af de afbildede personer har været i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Året i tal

1.1 Modtagne sager

I 2025 modtog Ungdomskriminalitetsnævnet i alt 1917 sager (hoved- og genindbringelsessager).

Nævnet modtog 1034 hovedsager¹, hvilket er det højeste antal siden nævnets etablering i 2019. Som det fremgår af figur 1, har der været en stigning i antal modtagne hovedsager gennem en årrække. Den samlede stigning i modtagne hovedsager fra 2021 til 2025 er på knap 12 %. Den største stigning fandt sted fra 2024 til 2025, hvor antallet steg fra 950 til 1034 sager, svarende til en stigning på 9 %.

Nævnet modtog 883 genindbringelsessager i 2025, hvilket også er et højere antal sager end tidligere år. Som det fremgår af figur 2, har stigningen varieret fra år til år. Den samlede stigning i antal modtagne genindbringelsessager fra 2021 til 2025 er på 47 %. Den største stigning fandt sted fra 2023 til 2024, hvor antallet steg fra 673 til 820, svarende til en stigning på 22 %.

Hovedsager og genindbringelsessager

Begrebet "**hovedsager**" anvendes om sager, der henvises til nævnet af politiet eller retten.

Sager vedrørende unge², der allerede er undergivet et forbedringsforløb, benævnes "**genindbringelsessager**". Disse sager kan være indbragt for nævnet af f.eks. kommunen, Ungetilsyn³ eller efter anmodning fra en ung, der er fyldt 12 år, eller forældremyndighedsindehaverne grundet ændrede omstændigheder omkring den unge eller på grund af ny kriminalitet begået af den unge. Nævnet forholder sig i disse sager til, om det igangværende forløb eventuelt skal ophøre eller justeres.

1) 90 af de 1034 modtagne hovedsager vedrører unge i alderen 15-17 år, der er henvist til nævnet ved dom for kriminalitet, som er begået under et igangværende forbedringsforløb. Nævnet vurderer i disse tilfælde, om der skal fastsættes et nyt forbedringsforløb, eller om det eksisterende forbedringsforløb skal fastholdes eller ændres.

2) Ungdomskriminalitetsloven omfatter børn og unge i alderen 10-14 år samt unge i alderen 15-17 år. I lovgivningen omtales de 10-11-årige som børn, mens de 12-17-årige omtales som unge. I denne årsberetning anvendes for læsevenlighedens skyld udtrykket unge om hele nævnets målgruppe.

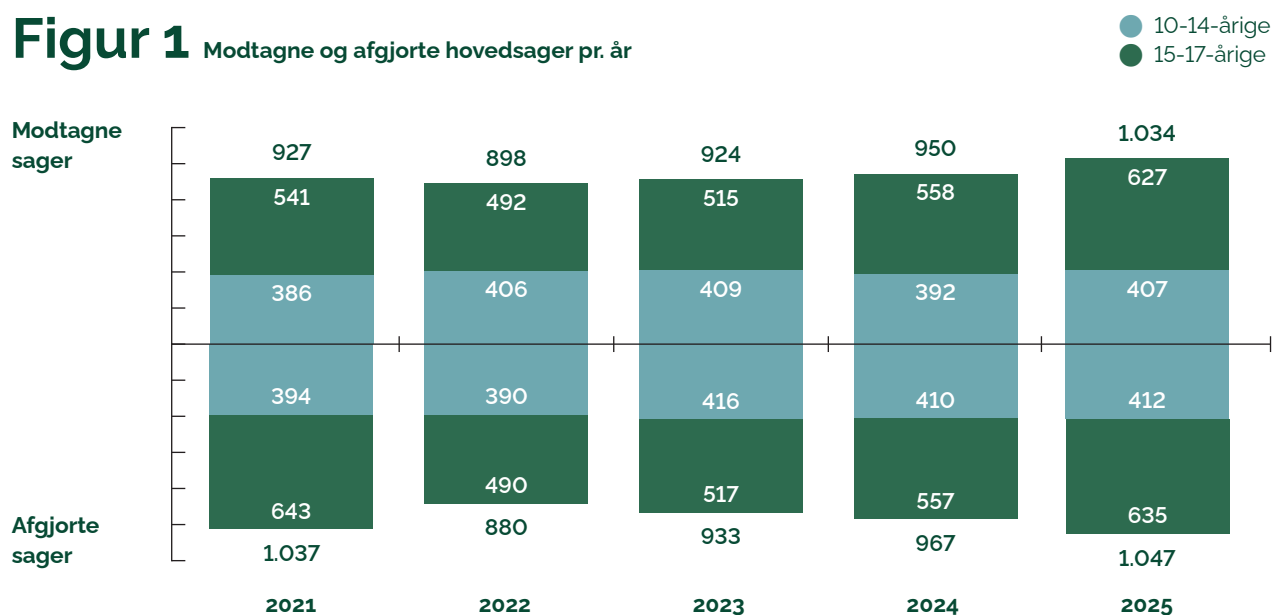
3) Med ændringen af Kriminalforsorgens navn til Danmarks Fængsler den 1. november 2025, har ungekriminalforsorgen skiftet navn til Ungetilsyn.

Som det også har været tilfældet tidligere år, modtog nævnet i 2025 markant flere sager vedrørende 15-17-årige end 10-14-årige. I 2025 udgør sagerne vedrørende de 15-17-årige knap 66 % af nævnets sager, hvilket er omtrent den samme andel som i 2024, men en mindre stigning i forhold til tidligere år.

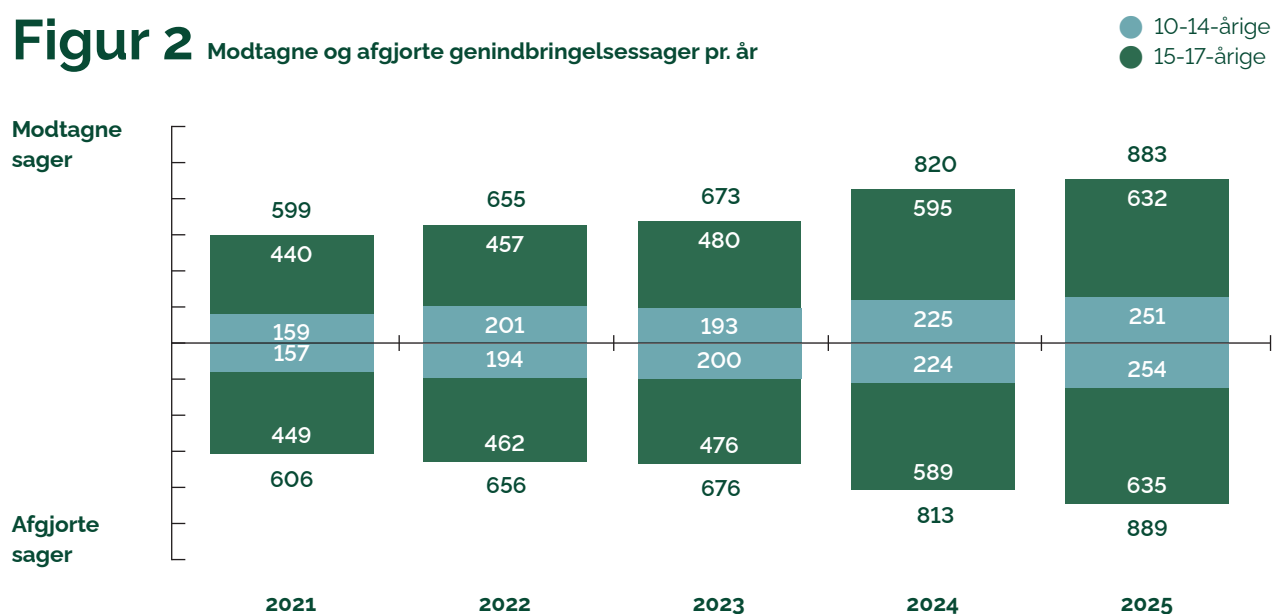
1.2 Afgjorte sager

I 2025 afgjorde Ungdomskriminalitetsnævnet 1047 hovedsager⁴ og 889 genindbringelsessager. Antallet af afgjorte sager har således været stigende i takt med, at nævnet har fået henvist og har modtaget flere sager inden for begge kategorier. Det var navnlig fra 2023 til 2024, at der var en stigning i antallet af afgjorte genindbringelsessager. Udviklingen fremgår af figur 1 og 2 nedenfor.

Figur 1 Modtagne og afgjorte hovedsager pr. år

Figur 2 Modtagne og afgjorte genindbringelsessager pr. år

4) 89 af de 1047 afgjorte hovedsager vedrører unge i alderen 15-17 år, der er henvist til nævnet ved dom for kriminalitet, som er begået under et igangværende forbedringsforløb. Se bemærkning herom under note 1.

Hvad kan nævnet beslutte?

Nævnet kan overordnet træffe afgørelse om

- en **straksreaktion** og/eller
- et **forbedringsforløb**.

En **straksreaktion** fastsættes med et genoprettende formål efter ungdomskriminalitetslovens § 12 og kan eksempelvis bestå af en indledende samtale med henblik på konfliktmægling med den forurettede i sager om personfarlig kriminalitet.

Et **forbedringsforløb** kan bestå af en eller flere af de støtteforanstaltninger, som er opført i ungdomskriminalitetslovens § 13. Den unge kan blandt andet blive pålagt faste hjemkomsttidspunkter, misbrugsbehandling, deltagelse i skole, fritidsaktivitet eller praktik eller få en kontaktperson tilknyttet. Derudover følger det af lovens § 14, at nævnet som led i et forbedringsforløb kan anbringe en ung uden for hjemmet med eller uden samtykke.

1.3 Udfaldet i nævnets afgørelser

Som det fremgår af figur 3, traf nævnet afgørelse om at iværksætte foranstaltninger efter ungdomskriminalitetslovens bestemmelser i 663 sager ud af de 1047 afgjorte sager⁵, svarende til 63 %. I 52 sager, som vedrører unge, der ved dom var henvist til nævnet for kriminalitet begået under et igangværende forbedringsforløb, traf nævnet afgørelse om, at det igangværende forløb skulle fortsætte, herunder i nogle sager med ændrede foranstaltninger. I 316 sager, svarende til 30 % af de afgjorte sager, traf nævnet afgørelse om, at der ikke skulle iværksættes foranstaltninger efter ungdomskriminalitetsloven.

I 15 af de 316 sager traf nævnet efter ungdomskriminalitetslovens § 36 a afgørelse om, at der ikke skulle iværksættes foranstaltninger, jf. §§ 12-14, af hensyn til svært nedsat psykisk funktionsevne hos den unge. Nævnet afviste endvidere 16 sager, hvilket svarer til knap 2 % af de afgjorte sager, primært grundet den unges alder på tidspunktet for sagens behandling.

Nævnet traf afgørelse om fastsættelse af straksreaktion i 64 sager, svarende til 10 % af afgørelserne med foranstaltninger. Dette er en noget større andel end i 2024, hvor nævnet traf afgørelse om at pålægge en straksreaktion i 31 sager, svarende til 5 % af afgørelserne med foranstaltninger⁶.

Figur 3 Udfald i afgjorte hovedsager

Udfald	10 år	11 år	12 år	13 år	14 år	15 år	16 år	17 år	I alt
Foranstaltning	4	7	30	98	142	205	141	36	663
— Heraf straksreaktion	0	0	5	13	20	11	13	2	64
Ingen foranstaltning	3	4	21	51	50	91	76	20	316
Afvisning	0	0	1	1	0	0	7	7	16
Vurdering af eksisterende forløb ved ny henvisning						11	26	15	52
— Ændring af eksisterende forløb						5	11	3	19
— Ingen ændring af eksisterende forløb						6	15	12	33
I alt	7	11	52	150	192	307	250	78	1.047

5) Antallet omfatter afgørelser i 32 sager, der vedrører unge i alderen 15-17 år, der var henvist til nævnet ved dom for kriminalitet, som var begået under et igangværende forbedringsforløb, og hvor nævnet traf afgørelse om at iværksætte et nyt forløb.

6) Se nærmere om straksreaktioner i afsnit 2, *Straksreaktioner*

Figur 4 Foranstaltninger i afgjorte hovedsager

	10 år	11 år	12 år	13 år	14 år	15 år	16 år	17 år	I alt
Afgjorte sager med foranstaltninger efter § 13⁷	4	7	30	98	142	205	141	36	663
Nr. 1: Fast hjemkomsttidspunkt	1	0	3	12	20	11	16	2	65
Nr. 2: Ophold i en ungdomsklub, uddannelsessted el.lign. (f.eks. fritidsaktivitet eller skoletilbud)	1	1	9	26	51	94	65	6	253
Nr. 3: Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet	0	0	0	1	0	1	1	0	3
Nr. 4: Familiebehandling eller behandling af problemer	2	4	12	40	60	78	47	16	259
Nr. 5: Døgnophold	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nr. 6: Aflastning	0	1	0	0	1	0	0	0	2
Nr. 7: Kontaktperson	3	4	18	66	95	148	105	28	467
Nr. 8: Praktiktilbud	0	0	0	0	1	5	4	4	14
Nr. 9: Opholdspålæg	0	0	1	0	0	1	0	0	2
Nr. 10: Anden hjælp	0	1	1	1	4	3	3	1	14

I figur 4 ses fordelingen af de foranstaltninger, nævnet traf afgørelse om. Foranstaltning om fast kontaktperson er den foranstaltning, nævnet hyppigst har truffet afgørelse om i 2025. Der er tale om 467 sager, hvilket svarer til 70 % af de sager, hvor nævnet har truffet afgørelse om at iværksætte foranstaltninger. Herudover blev der truffet afgørelse om foranstaltning om familiebehandling eller behandling af den unges problemer i 259 sager, svarende til 39 %, og om foranstaltning om at passe et skoletilbud, uddannelsesplan, fritidsaktivitet eller lignende i 253 sager, svarende til 38 %. Nævnet traf afgørelse om foranstaltning om fast hjemkomsttidspunkt i 65 sager, svarende til 10 %. De resterende foranstaltninger efter § 13, traf nævnet afgørelse om i mindre end 3 % af sagerne. Der blev ved en lovændring i juli 2025 indført mulighed for at træffe afgørelse om opholdspålæg, hvilket nævnet traf afgørelse om i to hovedsager i 2025⁸.

I 375 sager, svarende til 42 % af de 889 afgjorte genindbringelsessager, traf nævnet – som det fremgår af figur 5 – afgørelse om at ændre forbedringsforløbet.

Det omfatter blandt andet afgørelser om ændring af anbringelsessted, tilføjelse af foranstaltninger i den unges forbedringsforløb, ændringer i allerede iværksatte foranstaltninger samt forlængelse af forbedringsforløbet. Derudover er 98 sager, svarende til godt 11 % af genindbringelsessagerne, afgjort ved, at nævnet har taget kommunens orientering om ændring af anbringelsessted eller hjemgivelse med samtykke fra den unge og forældremyndighedsindehaverne til følge.

I 134 sager, svarende til 15 % af genindbringelsessagerne, traf nævnet afgørelse om at lade forbedringsforløbet ophøre. Nævnet kan træffe afgørelse om ophør af et forbedringsforløb, når der foreligger nye oplysninger, der har væsentlig betydning for indsatsen over for den unge, eksempelvis oplysninger om, at den unge er kommet i travlhed og ikke har behov for støtte⁹. Nævnet traf i 275 sager, svarende til knap 31 % af genindbringelsessagerne, afgørelse om at lade forbedringsforløbet fortsætte uden ændringer. Afgørelser i genindbringelsessager omfatter både afgørelser truffet på et fysisk nævnsmøde og afgørelser truffet på skriftligt grundlag¹⁰.

7) Flere forbedringsforløb indeholder mere end en foranstaltning.

8) Se nærmere om opholdspålæg i afsnit 6. *Ny foranstaltning om opholdspålæg – og de første sager*

9) Se nærmere om ophør af forbedringsforløb i nævnets årsberetning 2024, afsnit 6.3

10) Ungdomskriminalitetslovens § 21, stk. 3

Figur 5 Udfald i afgjorte genindbringelsessager

Udfald	10 år	11 år	12 år	13 år	14 år	15 år	16 år	17 år	I alt
Ændring af forbedringsforløb	0	0	16	42	63	88	84	82	375
Ophør af forbedringsforløb	0	3	0	4	21	37	31	38	134
Ingen ændring af forbedringsforløb	0	0	6	24	49	74	66	56	275
Afvisning	0	0	1	0	0	1	0	5	7
Beslutning om at tage orientering til følge	0	0	1	4	20	25	15	33	98
I alt	0	3	24	74	153	225	196	214	889

1.4 Fristoverholdelse

Det fremgår af ungdomskriminalitetsloven, at sager for Ungdomskriminalitetsnævnet skal fremmes med den fornødne hurtighed¹¹. Sager vedrørende 10-14-årige skal som udgangspunkt behandles senest fire uger efter politiets henvisning af sagen. Vedrørende 15-17-årige er det forudsat, at sagerne skal behandles senest 14 dage efter endelig dom. Hvis den unge skal afsone en ubetinget fængselsstraf, forudsættes det, at sagen som udgangspunkt skal behandles senest 14 dage før prøveløsladelses- eller løsladelsestidspunktet.

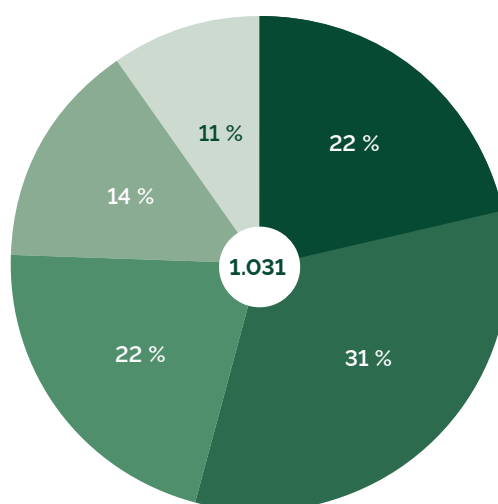
Udgangspunktet kan fraviges, når der er tale om korte fængselsstraffe, hvor dette ikke tidsmæssigt vil være muligt¹².

Som det fremgår af figur 6, blev 22 % af nævnets afgjorte hovedsager behandlet inden for den frist, der er for sagernes behandling¹³. Denne andel var på 19 % i 2024. I 2025 blev 75 % af sagerne behandlet med en fristover-skridelse på maksimalt 14 dage, hvilket er samme niveau som i 2024. 11 % af de afgjorte hovedsager blev i 2025 afgjort senere end fire uger efter fristen, hvilket tilnærmelsesvis svarer til niveauet i 2024, hvor andelen var på 10 %.

Figur 6

Fristoverholdelse i afgjorte hovedsager

- Behandlet inden for fristen
- Behandlet mellem 1 og 7 dage efter fristen
- Behandlet mellem 8 og 14 dage efter fristen
- Behandlet mellem 15 dage og 4 uger efter fristen
- Behandlet senere end 4 uger efter fristen

11) Ungdomskriminalitetslovens § 25

12) L 84: Forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, bemærkninger til § 25

13) Fristoverholdelsen er beregnet af de 1031 sager og ikke af de 16 sager, hvor nævnet har truffet afgørelse om afvisning.

I en stor andel af de sager, hvor fristoverskridelsen er på mere end 14 dage, er nævnets forhold årsag til fristoverskridelsen, hvilket primært skyldes nedsat nævnsmødeaktivitet i ferieperioder, samt at der i nogle perioder er blevet henvist flere sager, der skal berammes i samme ret/politikreds. Fristoverskridelserne i sagerne vedrørende de 15-17-årige skyldes i flere tilfælde – om end i mindre omfang end tidligere år – at nævnet først har modtaget oplysning om en dom med henvisning til nævnet flere dage efter afsigelsen. Endelig er fristoverskridelserne i mindre omfang begrundet i forhold hos parterne, som navnlig skyldes forfald på grund af sygdom, fængsling, ferie eller eksamen. Det er alene i en mindre andel af sagerne med fristoverskridelser på mere end 14 dage, at retternes forhold er årsag hertil. Dette skyldes navnlig, at enkelte retter i få sager ikke har stillet dommerressourcer til rådighed på en eller flere dage før 14 dage efter fristens udløb.

1.5 Kriminalitet

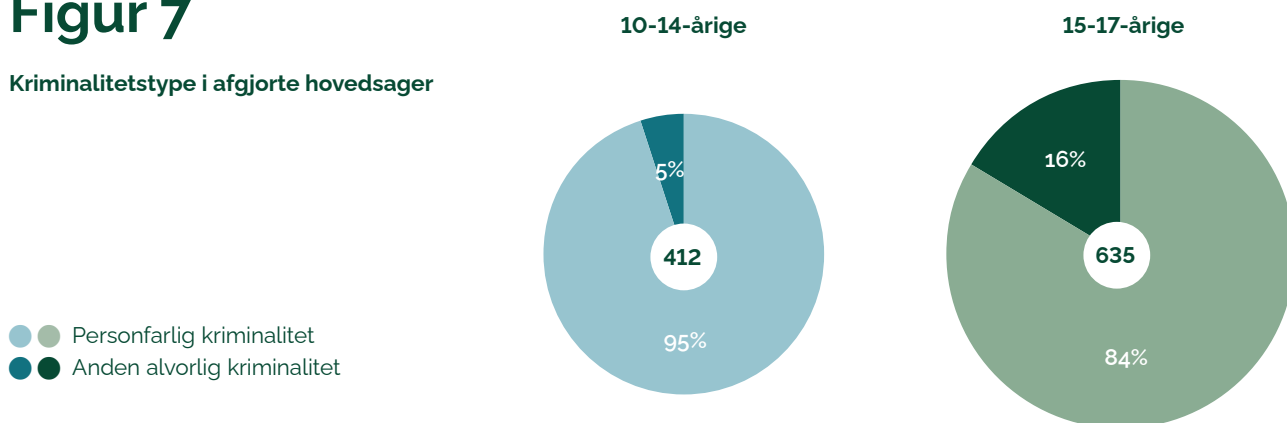
Der sondres mellem, om en sag er henvist, fordi den unge er mistænkt eller dømt for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, idet det tillige er en betingelse for henvisning til nævnet ved anden alvorlig kriminalitet, at den unge samtidig vurderes at være i særlig risiko for at begå yderligere kriminalitet.

I 2025 er andelen af nævnets afgjorte hovedsager, der blev henvist som følge af personfarlig kriminalitet, 88 %. Det er således 12 % af de afgjorte hovedsager, der blev henvist til nævnet som følge af anden alvorlig kriminalitet, hvilket er en lidt større andel end i 2024. For de 10-14-årige er det alene 5 % af de afgjorte sager, der blev henvist som følge af anden alvorlig kriminalitet, hvorimod det for de 15-17-årige er 16 % af sagerne.

Figur 7

Kriminalitetstype i afgjorte hovedsager

Figur 8 Nævnets organisation

Ved udgangen af 2025 var der beskikket

380 nævns-
medlemmer

fordelt således:

103

dommere

169

kommunalt ansatte

108

politiansatte

1.6 Nævnets organisation

1.6.1 Nævnsmedlemmer

Ved udgangen af 2025 var der beskikket 380 nævnsmedlemmer fordelt på 103 dommere, 108 politiansatte og 169 kommunalt ansatte.

1.6.2 Formandskabet

Ungdomskriminalitetsnævnets formandskab består af nævnets formand, administrerende dommer Sanne Bager, samt alle nævnets næstformænd, dvs. de dommere der er beskikket som nævnsmedlemmer.

Medlemmerne af nævnets formandssuppleantgruppe i 2025 var retspræsident Elisabeth Michelsen, dommer Brit Frimann, dommer Jette F. Skole og dommer Søren Hafstrøm.

1.6.3 Koordinationsudvalget

Ungdomskriminalitetsnævnets koordinationsudvalg består af nævnets formand, et nævnsmedlem indstillet af Rigspolitiet og et nævnsmedlem indstillet af KL.

Medlemmerne i 2025 var administrerende dommer Sanne Bager, Politikommissær Allan Aarslev og Børne- og familiechef Anton Rasmussen.

1.6.4 Sekretariatet

Ved udgangen af 2025 var ansat 30 jurister i sekretariatet, herunder sekretariatschefen og to vicesekretariatschefer. Der var endvidere ansat 10 administrative medarbejdere og fem studentermedhjælpere.

Formand og formandssuppleanter i 2025

- Administrerende dommer Sanne Bager, Københavns Byret (formand)
- Retspræsident Elisabeth Michelsen, Retten i Lyngby (formandssuppleant)
- Dommer Søren Hafstrøm, Retten på Frederiksberg (formandssuppleant)
- Dommer Jette F. Skole, Retten i Aalborg (formandssuppleant)
- Dommer Brit Frimann, Retten i Nykøbing Falster (formandssuppleant)

Medlemmer af koordinationsudvalget i 2025

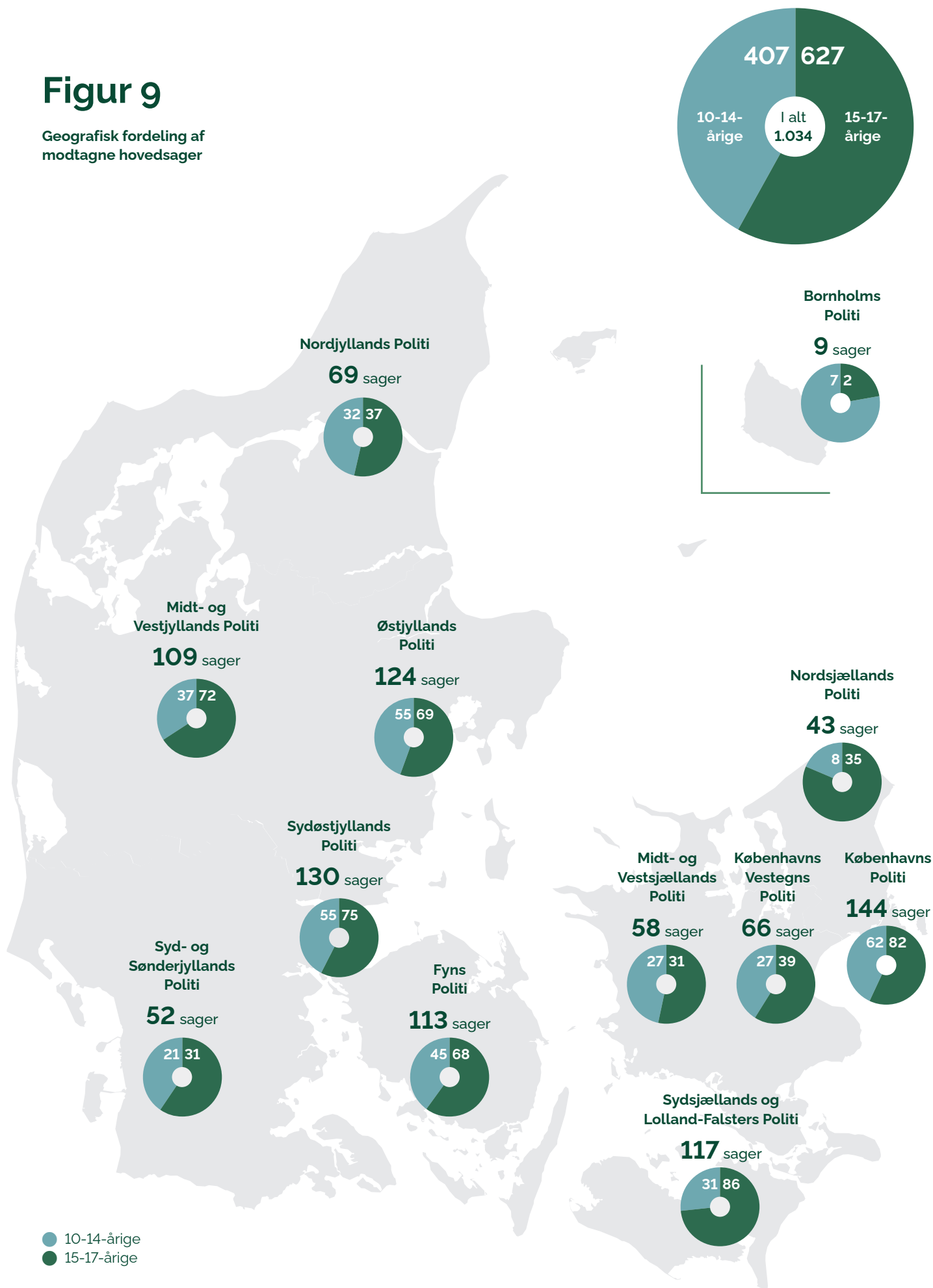
- Administrerende dommer Sanne Bager, Københavns Byret (formand)
- Politikommissær Allan Aarslev, Østjyllands Politi (nævnsmedlem)
- Børne- og familiechef Anton Rasmussen, Ikast-Brandø Kommune (nævnsmedlem)

Ledelsen i sekretariatet i 2025

- Sekretariatschef Marianne Schmidt
- Vicesekretariatschef Lene Skovsen
- Vicesekretariatschef Jesper Faurholt

Figur 9

Geografisk fordeling af modtagne hovedsager

Straksreaktioner

2.1 Antal og indhold

I 2025 traf Ungdomskriminalitetsnævnet afgørelse om en straksreaktion i 64 sager, hvilket er det højeste antal og den største andel i forhold til det samlede antal afgørelser siden nævnets oprettelse¹⁴. Kommunerne indstillede til en straksreaktion i 29 af de 64 sager i 2025, hvor der blev truffet afgørelse herom. I 2024, hvor der blev truffet afgørelse om straksreaktion i 31 sager, havde kommunen indstillet hertil i 20 af sagerne.

Straksreaktionen bestod i 40 tilfælde af konfliktmægling. Denne type straksreaktion gennemføres ved et indledende møde med en konfliktrådsrådgiver, hvor det afklares, om det er muligt at etablere konfliktmægling mellem den unge og forurettede. Selve konfliktmæglingen forudsætter, at også forurettede ønsker at deltage i det egentlige mæglingsmøde.

I 21 sager blev der truffet afgørelse om et kortere forløb bestående af vredeshåndtering, hvilket er i flere tilfælde end i 2024, hvor der alene blev truffet afgørelse om vredeshåndtering i ni sager. I to sager bestod straksreaktionen både af konfliktmægling og et vredeshåndteringsforløb.

I to sager traf nævnet afgørelse om, at den unge skulle deltage i "Styr(k) dit ego", som er et gruppeforløb af en varighed på 10 uger i Aarhus Kommune, der har til formål at arbejde med den unges reaktions- og handlemønstre samt regulering af adfærd.

I den ene af disse sager var der tale om en 14-årig pige, der var henvist til nævnet, da hun var mistænkt for at have deltaget i et overfald på en anden ung pige.

§

Straksreaktion

Ungdomskriminalitetsnævnet kan pålægge barnet eller den unge en straksreaktion, som kan bestå i at bidrage til at genoprette forrettet skade eller deltage i andre aktiviteter med genoprettende formål, herunder udføre samfundsnyttigt arbejde¹.

1) Ungdomskriminalitetslovens § 12

14) I 2024 traf nævnet afgørelse om en straksreaktion i 31 sager, mens der i 2023 blev truffet afgørelse om straksreaktion i 40 sager.

Nævnet vurderede, at den unge overordnet var en ung med mange positive ressourcer, dog til tider med temperamentsudfordringer, og at hun ville profitere af et forløb, hvor der blandt andet var fokus på vredeshåndtering og følelsesregulering, herunder relevante strategier til at kunne mærke egne følelser, behov og grænser. Kommunen vurderede på den baggrund, at det ville være gavnligt for den unge at deltage i "Styr(k) dit ego", hvor hun kunne støttes i at styrke sine evner til at følelsesregulere og samtidig få en større kontrol over egen adfærd.

I en sag blev der truffet afgørelse om, at den unge skulle deltage i en genoprettende proces i "Den Korte Snor", som er en indsats for børn og unge i København, ligesom der i en sag blev truffet afgørelse om, at en ung skulle deltage i minimum seks samtaler med en psykolog eller en terapeut.

Endelig blev der i en sag truffet afgørelse om, at den unge skulle deltage i mindst fem kriminalitetsforebyggende samtaler. I denne sag var den unge henvist for at have begået røveri i forening med tre andre unge, hvor de truede en 14-årig til at aflevere sin designerjakke. Der var desuden kommet to underretninger i tiden mellem røveriet og nævnsmødet om, at den unge var blevet antruffet i forbindelse med gadeuorden og senere var til stede i en bil, hvor der blev fundet euforiserende stoffer.

På baggrund af kommunens indstilling, vurderede nævnet, at kriminalitetsforebyggende samtaler med en kriminalitetsforebyggende rådgiver efter kommunens vurdering ville kunne bidrage til at forebygge, at den unge havnede i yderligere uhensigtsmæssige situationer, ligesom nævnet ønskede at støtte den positive udvikling, som den unge var i på tidspunktet for nævnsmødet.

2.2 Alder og kriminalitet

I 63 af de 64 sager, hvor nævnet traf afgørelse om en straksreaktion, var den unge henvist til nævnet for personfarlig kriminalitet. I størstedelen af disse sager var de unge henvist for vold, herunder 25 for grov vold¹⁵ og 22 for vold¹⁶.

Nævnet traf forholdsmeæssigt flere afgørelser om straksreaktioner til unge, der var henvist for grov vold, i forhold til unge, der var henvist for vold efter § 244. 20 % af de unge, der var henvist for grov vold, fik således i 2025 en straksreaktion, mens det kun var 5 % af de unge, der var henvist for vold. I andre sager var der tale om røveri, vold mod tjenestemand eller trusler. Alene i én sag var henvisning sket som følge af anden alvorlig kriminalitet (indbrudstyveri).

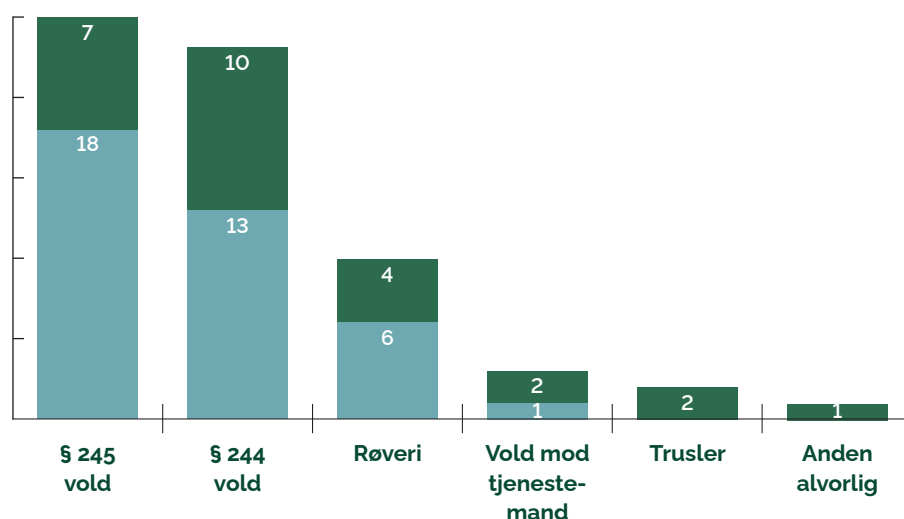
Figur 10 viser fordelingen af den kriminalitet, som ligger til grund for henvisningen til nævnet. I 38 af sagerne var den unge mellem 10 og 14 år på gerningstidspunktet, mens de resterende 26 sager vedrørte unge, der var mellem 15 og 17 år på gerningstidspunktet.

Figur 11 viser fordelingen af typen af straksreaktioner i forhold til den unges alder.

Figur 10

Kriminalitetstype til grund for henvisningen

10-14-årige
15-17-årige

15) Jf. straffelovens § 245

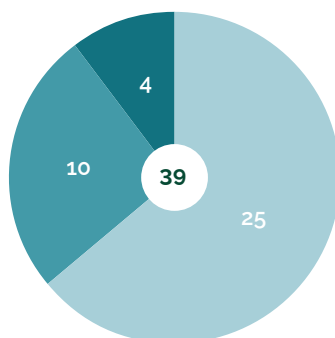
16) Jf. straffelovens § 244

Figur 11

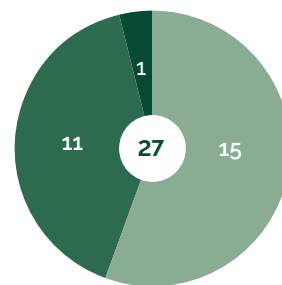
Typen af straksreaktioner

10-14-årige

15-17-årige

2.3 Opfølgning på straksreaktionernes gennemførelse

Det følger af lovbemærkningerne¹⁷, at en straksreaktion skal udføres hurtigst muligt efter nævnets afgørelse og have en kortere varighed. Når nævnet træffer afgørelse om straksreaktioner, er det kommunens ansvar at foranledige, at de iværksættes, mens Ungetilsyn¹⁸ fører tilsyn med, at de bliver gennemført.

Nævnet har modtaget oplysninger fra Ungetilsyn om gennemførelsen af straksreaktioner fastsat af nævnet i 2025. I to af de 64 sager, hvor nævnet i 2025 traf afgørelse om straksreaktion, fik de unge to straksreaktioner, og der er således 66 straksreaktioner i alt. Ungetilsyn har oplyst, at 54 af de 66 straksreaktioner er gennemført. 24 blev gennemført inden for to måneder fra afgørelsesdatoen, og hovedparten af de øvrige blev gennemført mellem to og fire måneder efter afgørelsesdatoen.

I 31 af de 40 sager, hvor den unge blev pålagt en straksreaktion bestående af deltagelse i et møde med en konfliktrådsmægler, blev det indledende møde gennemført, og i 23 af disse sager førte mødet til, at der blev etableret konfliktmægling med den forurettede¹⁹. I de sager, hvor konfliktmægling ikke blev etableret, ønskede forurettede ikke at deltage. I ni sager blev der ikke afholdt et indledende møde med en konfliktrådsmægler.

I 18 af de 21 sager, hvor den unge blev pålagt en straksreaktion bestående af et vredeshåndteringskursus, er dette blevet gennemført. I én sag er kurset igangværende, og i de to øvrige sager vurderede nævnet efter forelæggelse på ny, at den unge ikke kunne gennemføre forløbet.

Ungetilsyn har oplyst, at alle de øvrige straksreaktioner er gennemført.

Formål og indhold

Formålet med en straksreaktion er, at den skal have en opdragende og genoprettende karakter, så den unge er med til at gøre skaden god igen. Det er ikke en betingelse, at indholdet af straksreaktionen skal være knyttet til den konkrete handling, ligesom der ikke er tale om, at den unge bliver pålagt en straf eller sanktion i anledning af sin adfærd.

Straksreaktionen skal være konkret formuleret, udføres hurtigst muligt og have en kortere varighed.

17) Lovforslag nr. L 84, Forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, side 64

18) Med ændringen af Kriminalforsorgens navn til "Danmarks Fængsler" den 1. november 2025, har ungekriminalforsorgen skiftet navn til Ungetilsyn.

19) Beregnet ud fra de sager, hvor Ungetilsyn ikke har registeret, at forurettede ikke ønskede at deltage.

3

Henvist for vold eller røveri begået i større grupper

Langt de fleste af de unge, der bliver henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, er mistænkt eller dømt for at have begået personfarlig kriminalitet²⁰. I 2025 har nævnet afgjort 538 sager, hvor unge var henvist på baggrund af vold eller grov vold efter straffelovens § 244 eller § 245, mens 91 unge var henvist for røveri efter straffelovens § 288. De sager, hvor den unge er mistænkt eller dømt for at have begået vold eller røveri enten alene eller i forening med andre, udgør 60 % af nævnets afgjorte sager²¹ i 2025.

Nævnet har i 2025 behandlet en række sager vedrørende unge, der var henvist til nævnet som følge af en mistanke eller dom for vold eller røveri begået i forening med andre unge i større grupper.

En del af sagerne har det lighedstræk, at der er tale om vold eller røveri begået i det offentlige rum om eftermiddagen eller først på aftenen. Det er kendetegnende for sagerne vedrørende unge, der er henvist for personfarlig kriminalitet begået i større grupper, at de unge har vidt forskellige roller i udøvelsen af kriminaliteten. Nogle af de unge spiller en meget aktiv rolle og er dem, der har taget initiativ til kriminaliteten eller har fremsat trusler eller fysisk udøvet vold, mens andre unges deltagelse alene har bestået i deres tilstedeværelse.

I mange af røverisagerne kender de unge ikke den forurettede, hvorimod baggrunden for de voldelige overfald ofte kan findes i forudgående konflikter.

Det er kendetegnende for sagerne vedrørende unge, der er henvist for personfarlig kriminalitet begået i større grupper, at de unge har vidt forskellige roller i udøvelsen af kriminaliteten. Nogle af de unge spiller en meget aktiv rolle og er dem, der har taget initiativ til kriminaliteten eller har fremsat trusler eller fysisk udøvet vold, mens andre unges deltagelse alene har bestået i deres tilstedeværelse.

20) I 2025 var andelen af nævnets afgjorte hovedsager, der var henvist som følge af personfarlig kriminalitet, 88 % mens 12 % var henvist til nævnet som følge af anden alvorlig kriminalitet. Se nærmere herom i afsnit 1, *Året i tal*.

21) Sager, der er henvist til nævnet af politiet eller retten.

3.1 Røveri

Flere af sagerne vedrører unge mellem 12 og 14 år, der var henvist for mistanke om røveri begået i forening med andre unge. Nogle af henvisningerne indeholder flere lignende forhold, og nævnet har behandlet flere sager vedrørende samme forhold. I de fleste af sagerne har en gruppe unge – i nogle sager 10-15 unge – samlet sig om forurettede, som typisk er en ung, de ikke kender, og har truet med eller udøvet vold for at tage forurettedes mærketøj. I flere situationer har det primært været en eller to af de unge, som har udøvet volden eller er fremkommet med truslerne, mens de resterende unge har været til stede og derigennem understøttet den udøvede vold eller trussel om vold.

Som et eksempel kan nævnes en sag med en 12-årig dreng, der erkendte at have begået røveri ved i forening og efter forudgående aftale med fire andre unge, at have truet en 16-årig dreng, som de ikke kendte, til at aflevere sit mærketøj på et centralt og befærdet sted. Nævnet traf afgørelse om, at den unge blandt andet skulle passe sin skole og have tilknyttet en kontaktperson, samt at han som straksreaktion skulle deltage i et møde med en konfliktrådsmægler med henblik på etablering af konfliktråd. Nævnet lagde ved afgørelsen om straksreaktionen vægt på, at den unge var henvist for flere forhold af vold og røveri, og at han på nævns-mødet havde fortalt, at han var interesseret i at tale med de forurettede.

3.2 Vold

Nævnet har også behandlet flere sager, hvor grupper af unge var henvist for at have udøvet grov vold mod en eller flere jævnaldrende på grund af forudgående konflikter.

En sag vedrører en 14-årig pige, der var henvist for mistanke om i forening med seks andre piger at have udøvet grov vold mod en 12-årig pige på et offentligt sted. Pigerne havde aftalt med den 12-årige at mødes for at tale sammen, men den 12-årige endte med at blive udsat for vold i form af spark, slag, tramp og kvælertag af den 14-årige og nogle af de andre unge under grin og tilråb.

Nævnet traf afgørelse om, at den unge skulle have en straksreaktion i form af deltagelse i et møde med en konfliktrådsmægler med henblik på etablering af konfliktråd, ligesom nævnet fandt, at den unge som en del af et forbedringsforløb skulle gennemføre et kursus i vredeshåndtering og have tilknyttet en fast kontaktperson. Nævnet begrundede straksreaktionen og vredeshåndteringskurset med, at den unge havde en grænseoverskridende og udadreagerende adfærd, ligesom hun tidligere havde været involveret i slåskampe i skolen.

Nævnet har også behandlet en række sager vedrørende unge, som var henvist for mistanke om i forening at have begået et meget voldeligt overfald på en person, som ingen af de unge kendte eller havde en forudgående konflikt med. En 14-årig dreng erkendte, at han sammen med otte andre unge havde udøvet grov vold ved at have slået, sparket og trampet en forurettet i hovedet og på kroppen. Gruppen af unge involverede sig spontant i en konflikt mellem to parter, de ikke kendte, og omringede herefter den ene part og deltog i volds udøvelsen. Nævnet traf afgørelse om, at den unge, som allerede havde et forbedringsforløb – udover at fortsætte med den kontaktperson, han havde tilknyttet – også skulle have en fritidsaktivitet. Nævnet forlængede også varigheden af den unges forbedringsforløb under henvisning til kriminaliteten, som den unge var mistænkt for at have begået under forbedringsforløbet, ligesom nævnet vurderede, at det var nødvendigt med en længerevarende indsats for at sikre den unges fremtidige trivsel og udvikling.

Forberedelse af den unge til nævnsmødet

Det er af stor betydning for nævnsmødernes afvikling, at de unge er godt forberedte til mødet, så de på forhånd ved, hvad de kan forvente, hvordan mødet forløber, og hvad der kan ske fremadrettet.

Ungdomskriminalitetsnævnet arbejder ud fra et tidsvarende børne- og ungesyn. I nævnets vejledende principper for samtalen med den unge under nævnsmødet²², er det beskrevet, hvordan nævnet før, under og efter nævnsmødet på en systematisk og kvalificeret måde skal sikre den unges inddragelse og deltagelse ved nævnets behandling af sagen.

Når en ung skal have sin sag behandlet i nævnet, modtager den unge, sammen med indkaldelsen til nævnsmødet, en kort gennemgang af forløbet skrevet i et sprog målrettet børn og unge. Det fremgår heraf, hvad der sker inden mødet, at der er mødepligt til nævnsmødet, om der er ret til gratis advokatbistand, hvem der deltager i mødet, og hvad der kan ske efter mødet. Den unge og forældrene modtager i forbindelse med indkaldelsen også en folder samt et link til en film, som nævnet har udarbejdet målrettet børn og unge. I dette materiale, der er tilgængeligt på nævnets hjemmeside²³, gennemgås sagens forløb.

Den unge bliver mødt af en jurist fra nævnets sekretariat, umiddelbart før nævnsmødet starter. Juristen forsøger at sikre, at den unge er forberedt tilstrækkeligt og relevant til nævnsmødet, og at afklare, om den unge har spørgsmål til forløbet og punkter til drøftelse²⁴.

Juristen forsøger også at gøre den unge så tryk i situationen som muligt, herunder ved at anerkende, at den unge er nervøs og dernæst forklare, hvad der skal ske på mødet, og ikke mindst at der kan holdes pauser, hvis den unge har behov for det. I nogle tilfælde kan det også være hensigtsmæssigt for den unge at se lokalet og møde nævnsmedlemmerne, inden mødet starter.

4.1 Kommunernes vejledning af den unge

Den unge modtager skriftligt og visuelt materiale fra nævnet inden nævnsmødet. Kommunens børne- og ungerådgiver har inden nævnsmødet kontakt med den unge, og har en vigtig opgave, der består i at forberede den unge til mødet i nævnet. Ungdomskriminalitetsnævnet har udarbejdet et vejledningsark til fagprofessionelle, der indeholder et forslag om, at f.eks. kommunens børne- og ungerådgiver gennemser nævnets film i sin fulde længde sammen med den unge, beder den unge forklare med egne ord, hvad den unge tænker, der skal ske på mødet, hvorefter videoen ses igen og standses, hvor der er behov for yderligere forklaring.

Nævnet har undersøgt, hvordan opgaven med at forberede den unge til nævnsmødet er grebet an i landets to største kommuner, Aarhus og København. Disse kommuner har hvert år mange sager, der bliver behandlet i nævnet. Læs om deres processer på de næste to sider.

22) domstol.dk/ungdomskriminalitetsnaevnet/om-ungdomskriminalitetsnaevnet

23) domstol.dk/ungdomskriminalitetsnaevnet/video-og-folder

24) Jf. Vejledende principper for samtalen med den unge under nævnsmødet i Ungdomskriminalitetsnævnet

4.2 Andre aktører

Udover kommunerne og eventuelle kontaktpersoner, er der også andre aktører, der spiller en vigtig rolle i forberedelsen af den unge. Nogle af de unge, som skal have deres sag behandlet i nævnet, er allerede anbragt udenfor hjemmet, og her spiller anbringelsesstedet ligeledes en rolle i vejledningen af de unge.

I sager, som omhandler anbringelse udenfor hjemmet, får den unge ofte beskikket en advokat, og advokaten har derfor også en opgave i forhold til at vejlede og forberede den unge til nævnsrådet. Nævnet har talt med flere advokater, som oplyser, at det er forskelligt, hvor godt forberedte de unge er, når de møder dem inden nævnsrådet. Advokaterne er enige om, at de har en meget vigtig vejledningsopgave, så den unge er bedst muligt forberedt på, hvordan mødet forløber, herunder taler med den unge om, hvad den unge gerne vil have frem på mødet og drøfter sagens mulige udfald.

Den kriminalitetsforebyggende medarbejder bruger et whiteboard, hvorpå der tegnes et bord. Der bliver gjort meget ud af at forklare, at det er et bord i et mødelokale og ikke i en retssal.

Vejledning af den unge i Københavns Kommune

I *Din sociale indgang Brønshøj-Husum-Vanløse*, som er en af fem afdelinger under *Din Sociale Indgang Børn* i Københavns Kommune, er det oftest den kriminalitetsforebyggende medarbejder, der sammen med en børne- og ungerådgiver, står for at forberede den unge og forældrene til nævnsrådet. Det foregår på et indledende møde.

Den kriminalitetsforebyggende medarbejder bruger et whiteboard, hvorpå der tegnes et bord. Der bliver gjort meget ud af at forklare, at det er et bord i et mødelokale og ikke i en retssal. Derefter tegnes de enkelte mødedeltageres placering rundt om bordet. Efterfølgende gennemgås forløbet af nævnsrådet, og der lægges vægt på at formidle, at den unge får mulighed for at komme med sin holdning under mødet. Forberedelsen tilpasses den unges alder.

Den kriminalitetsforebyggende medarbejder fortæller, at kommunens medarbejdere i starten af nævnets levetid ikke fandt, at de fik forberedt den unge tilstrækkeligt før nævnsrådet, men at de nu gør det på en mere visuel og pædagogisk måde. Ved at tegne får den unge et godt overblik over mødet uden forstyrrende elementer. Kommunens medarbejder sender også igen et link med nævnets film og folder til den unge og forældrene.

I *Din sociale indgang Nørrebro-Bispebjerg*, som ligeledes er en afdeling under *Din Sociale Indgang Børn* i Københavns Kommune, er det primært den unges børne- og ungerådgiver, som står for vejledning af den unge før nævnsrådet – nogle gange med involvering af en kriminalitetsforebyggende medarbejder, som også deltager i nævnsrådet.

Afdelingen har udarbejdet deres eget, mere forenklede visuelle materiale med mindre tekst til brug for samtalen med den unge om nævnsrådets forløb. Der er tale om to ark primært bestående af tegninger. I det ene ark forklares, hvad nævnet er, og hvilken type støtte, nævnet kan beslutte, at den unge skal have. I det andet ark opridses kort de forskellige trin i processen. Den unge får også materialet med hjem, så den unge kan forberede sig bedst muligt.

Det er indtrykket, at de fleste unge forstår, at de er henvist til nævnet, fordi der er en bekymring for dem, og at nævnet kan træffe afgørelser, der kan få stor betydning fremadrettet.

i

Vejledning af den unge i Aarhus Kommune

I Aarhus Kommune er *Afdelingen for kriminalpræventive indsatser* involveret i alle sager, der er henvist til nævnet. Unge under 15 år har en primær børne- og unge-rådgiver i Familiecentret, som udarbejder en ugefaglig undersøgelse, mens en medarbejder fra den kriminalpræventive afdeling udarbejder kommunens indstilling og deltager i nævnsmødet.

I alle sager henvist til nævnet, er det en medarbejder fra den kriminalpræventive afdeling, der står for vejledningen af den unge. Vejledningen bliver tilpasset den unges alder og kognitive funktionsniveau.

Ligesom i København, Brønshøj-Husum-Vanløse, bruges der ofte en tavle, hvor de tegner imens de fortæller om mødedeltagere samt om de enkeltes placering om bordet, og hvordan et møde typisk forløber. I mange sager følges denne fremgangsmåde, men i andre sager skønnes det, at den unge og forældrene ikke kan rumme så mange informationer på det indledende møde, og informationerne gives først umiddelbart før nævnsmødet.

Hvis den unge allerede har indsatser i kommunen, f.eks. har tilknyttet en fast kontaktperson, bliver kontaktpersonen også involveret, så alle hjælper med at forberede den unge bedst muligt.

Aarhus Kommune oplyser, at det vigtigste er at få formidlet, hvad det er for et møde, den unge skal ind til, hvor mange, der deltager, og hvad den unge kan forvente, at der skal ske, så den unge føler sig tryk og forberedt til nævnsmødet.

Det er oftest forældrene, som har spørgsmål til selve mødet, mens den unge er mere optaget af, hvad der skal ske fremadrettet, og hvad den unge forpligtes til. Kommunen oplever, at den største udfordring i forhold til vejledningen er, at møderne i nævnet kan forløbe forskelligt, blandt andet i forhold til hvor mange spørgsmål, der stilles til de unge.

**AARHUS
KOMMUNE**

Det vigtigste er at få formidlet, hvad det er for et møde, den unge skal ind til, hvor mange, der deltager, og hvad den unge kan forvente, at der skal ske, så den unge føler sig tryk og forberedt til nævnsmødet.

5 Forløbet i nævnet for 20 unge – og hvordan det gik

Hvordan er forløbet for unge, der bliver henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet? Hvilke foranstaltninger får de? Kommer de igen og på hvilken baggrund? Nævnet har kigget nærmere på 20 sager vedrørende unge, der blev henvist til nævnet i perioden 2019-2023.

5.1 Udvalgelse og indhold

Der er foretaget en tilfældig udvælgelse af 20 unge blandt alle de unge, der fik deres første sag behandlet i nævnet i perioden 2019-2023, og som fyldte 18 år i 2025.

Sagerne er undersøgt med henblik på at give et indblik i, hvordan forløbene for unge, der henvises til nævnet, kan være. Da undersøgelsen alene omfatter 20 forløb, er det ikke muligt at drage konklusioner herfra. Der er alene tale om en ren deskriptiv undersøgelse af forløbene.

5.2 Overordnet om køn, alder, kriminalitet og udfald

Sagerne omfatter 15 drenge og fem piger. På tidspunktet for deres første henvisning til nævnet var fire af de unge 13 år, 13 var 14 år, to var 15 år, og én var 16 år.

19 af de unge var mistænkt eller dømt for personfarlig kriminalitet, heraf 15 for vold eller grov vold. Der var alene én ung, der var mistænkt for anden alvorlig kriminalitet.

For syv af de unge traf nævnet afgørelse om ikke at fastsætte foranstaltninger, hvoraf to dog efterfølgende fik et forbedringsforløb, da de blev henvist på ny. 13 unge fik et forbedringsforløb efter første henvisning. Der var ingen af de unge, der fik en straksreaktion. Varigheden af de forbedringsforløb, som nævnet traf afgørelse om, var mellem et og to år. Syv af de unge, der fik et forbedringsforløb, har fået deres sag behandlet af nævnet igen en eller flere gange under forbedringsforløbet, herunder én som følge af kriminalitet begået under forbedringsforløbet.

Figur 12

Udfald i de 20 undersøgte sager

5.3 Syv unge fik ikke et forbedringsforløb – to af dem blev dog henvist igen

Fem af de unge, som ikke fik et forbedringsforløb efter henvisningen, har ikke fået en sag behandlet i nævnet igen. Disse unge, tre på 14 år og to på 15 år, har således ikke efterfølgende begået kriminalitet, der har ført til henvisning til nævnet. Tre af de unge havde begået vold, og en var mistænkt for røveri, alle mod jævnaldrende. Den femte var idømt seks måneders betinget fængsel for seksuelle krænkelse. Nævnet lagde i disse sager vægt på, at de unge ikke vurderedes at være kriminalitetstruede og ikke havde behov for særlig støtte. I én af sagerne var der planlagt konfliktråd med forurettede, og i en anden havde den unge talt ud med den forurettede inden nævns mødet.

To af de unge, som ikke fik et forløb efter den første henvisning, blev dog efterfølgende henvist til nævnet igen.

Den ene var en 13-årig dreng, der var mistænkt for vold mod en jævnaldrende dreng. Da sagen blev behandlet, vurderede nævnet, at den unge ikke var kriminalitetstruet og ikke havde behov for støtte, ud over fra den kontaktperson, som han allerede var blevet tildelt af kommunen. Da den unge var 15 år, blev han imidlertid henvist til nævnet på ny ved dom, hvor han havde fået 40 dages betinget fængsel for ulovlig tvang. Nævnet fastsatte et forbedringsforløb på et år med en fast kontaktperson. Efter omkring et halvt år blev forbedringsforløbet ophævet, da den unge ikke længere blev vurderet kriminalitetstruet. Han passede sin skole, havde sunde fritidsinteresser og målrettede planer for fremtiden, ligesom han havde overholdt sit forbedringsforløb og samtalerne med ungetilsynet²⁵.

Den anden var en 14-årig dreng, der efter første henvisning, hvor han var mistænkt for at have truet sin lærer med en køkkenkniv, ikke blev vurderet kriminalitetstruet af nævnet.

Sagerne er undersøgt med henblik på at give et indblik i, hvordan forløbene for unge, der henvises til nævnet, kan være. Da undersøgelsen alene omfatter 20 forløb, er det ikke muligt at drage konklusioner herfra. Der er alene tale om en ren deskriptiv undersøgelse af forløbene.

25) Tidligere ungekriminalforsorgen

Efter at drengen blev henvist til nævnet igen mindre end tre måneder senere, hvor han var mistænkt for at have truet en jævnaldrende pige på livet, fastsatte nævnet et forbedringsforløb på et år med en fast kontaktperson. Forbedringsforløbet blev ikke ændret efterfølgende, ligesom han – i de omkring tre år, der gik til han fyldte 18 år – ikke blev henvist til nævnet igen.

5.4 Seks unge, der fik forbedringsforløb, kom ikke i nævnet igen

Seks unge fik forbedringsforløb med mindre indgribende foranstaltninger. Det må formodes, at de unge passede deres foranstaltninger og tilsynssamtaler, da kun to af de unge kom i berøring med nævnet igen i forbindelse med, at deres forbedringsforløb blev ophævet før tid.

To af de seks unge var drenge på 15 år. De fik et forbedringsforløb på et år med en kontaktperson. De var begge henvist for vold begået mod jævnaldrende.

To andre af de seks unge var piger på henholdsvis 13 og 14 år, der var henvist til nævnet for mistanke om i forening med andre at have begået grov vold. De fik begge et forbedringsforløb, henholdsvis af knap to års og et års varighed, og med henholdsvis fast kontaktperson og fritidsklub, ligesom de begge skulle passe skoletilbud.

De sidste to af de seks unge fik som anført ophævet deres forbedringsforløb før tid.

Den ene var som 16-årig blevet idømt fem måneders betinget fængsel for vold og vidnetrusler begået sammen med to andre drenge, og fik et forbedringsforløb med fast kontaktperson og pålæg om at følge og passe sin uddannelsesplan. Forbedringsforløbet, som var fastsat til at vare til han blev 18 år, blev dog ophævet før tid på initiativ af ungetilsynet, da den unge havde gennemgået en positiv udvikling, hvor han var optaget af at undgå kriminalitet, gennemføre sin skolegang og få en uddannelse.

Den anden var som 13-årig blevet henvist til nævnet, da han var mistænkt for vold begået sammen med to andre ved at have slået og sparket en jævnaldrende. Forbedringsforløbet, der var fastsat til at vare et år med en fast kontaktperson, blev dog ophævet, efter at kommunen indstillede hertil efter ni måneder. Den unge vurderedes ikke længere kriminalitetstruet, passede sin skole, havde fornuftige fritidsinteresser, ligesom han havde overholdt forbedringsforløbet, været mødestabil og samarbejdsvillig og havde lært at reflektere over sine handlinger.

i

Et forløb set fra den unges eget perspektiv

Ungdomskriminalitetsnævnet har taget initiativ til at tale med nogle af de unge om deres oplevelse af mødet i nævnet og de pålagte foranstaltninger, samt om, hvordan det går dem i dag. Hovedparten af de 20 unge blev forsøgt kontaktet telefonisk. Det lykkedes at få kontakt med tre af de unge, hvoraf én indvilgede i at deltage i et interview. Den unge havde ikke fået et forbedringsforløb i forbindelse med sin første sag i nævnet, men efter at han blev henvist til nævnet igen på grund af ny kriminalitet, fik han et forbedringsforløb med en fast kontaktperson.

Den unge, der nu er 19 år, gav udtryk for, at han syntes, at det havde været svært at møde i nævnet, især første gang, men at han samtidig havde oplevet, at de spørgsmål, nævnsmedlemmerne stillede, gav mening – og nævnet havde lyttet til ham. Han fortalte, at samtalerne med kontaktpersonen og ungetilsynet havde hjulpet ham til at tænke over mange ting og komme videre med sit liv. I dag går han i skole og er ude af kriminalitet.

5.5 Syv unge, der fik forbedringsforløb, var i nævnet flere gange

Nævnet behandler løbende sager vedrørende unge, som har et igangværende forbedringsforløb.

I mange tilfælde skal forbedringsforløbet justeres for at passe til den unges udvikling – uden at der er tale om, at der iværksættes mere indgribende foranstaltninger.

En af de unge på 15 år var mistænkt for hæleri og havde fået et forbedringsforløb bestående af familiebehandling, fast kontaktperson og fritidsaktivitet eller fritidsjob. Han overholdt ikke forbedringsforløbet og unddrog sig tilsynet af Ungetilsyn. I denne sag ændrede nævnet forbedringsforløbet, så det alene omfattede en fast kontaktperson. Nævnet lagde vægt på, at det ikke var lykkedes at gennemføre foranstaltningerne, hvilket vurderedes at skyldes den unges psykiske udfordringer og kognitive vanskeligheder. Det gav derfor ikke mening at fastholde de øvrige foranstaltninger.

Seks unge havde længerevarende forløb i nævnet med flere afgørelser og fik alle forbedringsforløb med mere indgribende foranstaltninger, der i hele eller dele af perioden indebar anbringelse, herunder nogle på en sikret døgninstitution. De seks unge havde også alle efterfølgende sager på grund af ny kriminalitet og manglende overholdelse af foranstaltningerne, typisk i form af rømning fra den institution, de var anbragt på.

De fleste af de unge havde forbedringsforløb til de fyldte 18 år, men der var undtagelser.

En af de seks unge fik ophævet sit forbedringsforløb som 16-årig og blev ikke efterfølgende henvist til nævnet på ny. Han var som 14-årig blevet henvist på grund af mistanke om personfarlig kriminalitet og hærværk og fik et forbedringsforløb med anbringelse på en åben institution. Hans sag blev to gange indbragt af ungetilsynet på grund af manglende efterlevelse af foranstaltningerne i form af gentagne rømninger. Den unge blev desuden to gange henvist til nævnet, henholdsvis for mistanke om vold og dom for grov vold. I forbindelse med nævnets behandling af henvisningen for grov vold, besluttede nævnet at ophæve foranstaltningen om anbringelse og i stedet at fastsætte vilkår om kontaktperson for at hjælpe med overgangen fra anbringelse til hjemgivelse. Den unge var på det tidspunkt 16 år, og et halvt år senere ophævede nævnet også foranstaltningen om kontaktperson på grund af den unges positive udvikling. Nævnet lagde vægt på, at han var ude af sit misbrug, havde fået styr på sin ADHD og sin vrede, skulle til 9. classes eksamen og ønskede at uddanne sig til snedker.

I mange tilfælde skal forbedringsforløbet justeres for at passe til den unges udvikling – uden at der er tale om, at der iværksættes mere indgribende foranstaltninger.

6

Ny foranstaltning om opholdspålæg og de første sager

I 2025 fik Ungdomskriminalitetsnævnet mulighed for som led i et forbedringsforløb at meddele pålæg om, at den unge skal undlade at færdes eller tage ophold i et nærmere afgrænset geografisk område. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 734 af 20. juni 2025 i ungdomskriminalitetslovens § 13, stk. 1, nr. 9, og trådte i kraft den 1. juli 2025.

6.1 Formål og juridiske rammer

Formålet med pålægget er at sikre, at den unge i en periode ikke færdes eller opholder sig i et område, hvor den unge f.eks. har været involveret i utryghedsskabende adfærd eller kriminalitet. Ud over at forhindre, at den unge deltager i sådanne aktiviteter i området, vil et pålæg ligeledes kunne understøtte den unge i at bryde med personer eller grupper, der er kendt for at hænge ud i bestemte områder, og som har negativ indflydelse på den unges udvikling.

Pålægget omfatter *"et nærmere geografisk afgrænset område"*. Det kan være en bestemt plads, en station, et by- eller storcenter, et bestemt boligkvarter eller lignende. Den adfærd, der giver anledning til pålægget, skal være udvist eller begået i det område, som pålægget afgrænses til at omfatte. Det er forudsat i bemærkningerne²⁶ til lovændringen, at nævnet i forbindelse med meddelelse af et pålæg tydeligt afgrænser det område, som pålægget omfatter, så det står klart for den unge, hvor den pågældende ikke må færdes eller opholde sig.

Det kan være ved at angive navnet på stedet eller området, hvor den unge ikke må færdes eller tage ophold. Den geografiske afgrænsning vil med fordel kunne markeres på et kort for at illustrere over for den unge, hvor pålægget gælder.

Et pålæg indebærer, at den unge ikke må færdes frem og tilbage eller tage ophold i det nærmere geografisk afgrænsede område. Den unge må dog gå igennem området, så længe passagen ikke kan siges at have karakter af færden eller egentlig ophold i området. Hvis f.eks. den unge bor, går i skole eller arbejder i området, vil den unge kunne bevæge sig til og fra bopæl, skole og job, men ikke tage ophold i området.

Pålægget må ikke være mere indgribende, end formålet tilsiger. Det betyder, at pålægget alene forudsættes anvendt, når der er grund til at tro, at den unge vil gentage sin utryghedsskabende adfærd eller kriminalitet på stedet eller i området, og at pålægget derfor er nødvendigt for at undgå adfærden fremadrettet. Den tidsmæssige udstrækning af pålægget må heller ikke være længere end påkrævet for at bidrage til løsning af den unges problemer. Et pålæg kan således fastsættes med en kortere tidsmæssig udstrækning end det forbedringsforløb, som pålægget er en del af. Pålægget kan også begrænses til at gælde i et bestemt tidsrum på dagen, hvis den unges adfærd eller problemstilling, som giver anledning til pålægget, finder sted på bestemte tidspunkter.

26) Lovforslag nr. L 220, forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og forskellige andre love, pkt. 2.6.3.2, side 21

De første afgørelser

Nævnet har i 2025 truffet afgørelse om opholdspålæg i tre unges sager. To af sagerne er efterfølgende – også i 2025 – blevet genoptaget. I to af sagerne var der tale om **12-årige**, som begge var henvist til nævnet for personfarlig kriminalitet, mens den tredje sag vedrørte en **15-årig**, som var henvist ved dom for anden alvorlig kriminalitet i form af besiddelse og salg af euforiserende stoffer.

Læs om alle tre sager herunder og på næste side.

12-årig mistænkt for forsøg på røveri

Den ene af de 12-årige var mistænkt for forsøg på røveri, og nævnet traf ud fra en konkret vurdering af sagens omstændigheder og den unges støttebehov afgørelse om, at han i to år skulle passe sin skole og have tilknytning til en fast kontaktperson, samt undlade at færdes eller tage ophold på og i området omkring en nærmere angivet skole.

Nævnet begrundede opholdspålægget med, at den unge – der ikke var elev på skolen – tidligere havde udvist utryghedsskabende adfærd på skolens område i skoletiden. Den unge havde ved flere lejligheder cyklet og kørt på knallert tæt på skolens personale, mens han havde kaldt dem skældsord og truet med at køre ind i dem. Formålet med pålægget var at forhindre, at den unge skulle komme i situationer, hvor han igen ville udøve utryghedsskabende adfærd.

12-årig involveret i flere sager om vold og røveri

Den anden 12-årig havde været involveret i flere sager vedrørende grov personfarlig kriminalitet og var tre gange blevet henvist til nævnet på baggrund af mistanke om flere volds- og røveriforhold. Den unge blev ved nævnets afgørelse blandt andet anbragt uden for hjemmet. Nævnet traf også afgørelse om, at den unge skulle undlade at færdes eller tage ophold på en nærmere angivet plads med tilhørende gader.

Nævnet lagde i begrundelsen for opholdspålægget vægt på, at den unge *"har tilvalgt en bekymrende omgangskreds med ældre unge med tilknytning til det kriminelle miljø omkring [pladsen], og er i en udsat position i forhold til rekruttering til kriminalitet og til bandemiljøet"*. Nævnet lagde desuden vægt på, at den unge formodedes at sælge hash på gaden, havde deltaget i slagsmål og været en del af en truende og uroskabende gruppe bestående af 40-50 unge.

Formålet med opholdspålægget var at give den unge et miljøskifte og forhindre ham i at færdes i u hensigtsmæssige og uroskabende miljøer.

På baggrund af anmodning fra ungetilsynet¹, genoptog nævnet to måneder senere sagen. Nævnet traf afgørelse om, at opholdspålægget skulle fortsætte, og at den unge ligeledes blev pålagt ikke at færdes eller tage ophold i en nærmere angiven bydel. Nævnet lagde ved vurderingen vægt på oplysninger om, at den unge skulle have opholdt sig hos ældre bandemedlemmer fra en gruppering og at have været involveret i planlægningen af et drabsforsøg. Det nye pålæg havde til formål at forhindre, at den unge *"deltager i lignende aktiviteter, samt at han ikke ender i pressede og farlige situationer, som han ikke kan komme ud af. Det er videre formålet, at pålægget kan understøtte [den unge] i at bryde med de personer og/eller grupper, som hænger ud i [bydel], og som har en negativ indflydelse på hans udvikling"*.

¹) Tidligere ungekriminalforsorgen

i

15-årig henvist til nævnet for besiddelse og salg af euforiserende stoffer

Den 15-årige, som var henvist til nævnet for besiddelse og salg af euforiserende stoffer, fik et et-årigt forbedringsforløb med uddannelsesplan, familiebehandling og kontaktperson. Nævnet traf også afgørelse om, at den unge skulle undlade at færdes eller tage ophold på Christiania og i gaderne omkring Christiania.

Nævnet lagde i begrundelsen vægt på, at den unge "er i en udsat og sårbar situation i forhold til rygning og salg af hash og i forhold til rekruttering til kriminalitet. Nævnet finder, at der er grund til at tro, at [ung] vil gentage sin kriminalitet på Christiania, da han to gange, siden han blev dømt den [dato] for besiddelse af hash med henblik på videresalg i dette område, atter er blevet truffet på Christiania med hash og mistanke om salg heraf."

Formålet med pålægget var at forebygge yderligere kriminalitet og at beskytte den unge mod negativ påvirkning fra det miljø, hvor han gentagne gange var blevet truffet i besiddelse af hash og med mistanke om salg. Opholdspålægget skulle skabe fysisk afstand til et risikofyldt miljø og understøtte en mere stabil og kriminalitetsfri hverdag for den unge.

Sagen blev genoptaget tre måneder senere, da den unge ikke overholdt forbedringsforløbet. Nævnet anbragte den unge uden for hjemmet og ophævede i den forbindelse opholdspålægget.

“

Formålet med pålægget er at sikre, at den unge i en periode ikke færdes eller opholder sig i et område, hvor den unge f.eks. har været involveret i utryghedsskabende adfærd eller kriminalitet. Ud over at forhindre, at den unge deltager i sådanne aktiviteter i området, vil et pålæg ligeledes kunne understøtte den unge i at bryde med personer eller grupper, der er kendt for at hænge ud i bestemte områder, og som har negativ indflydelse på den unges udvikling.

7

Varighed af forbedringsforløb

Når Ungdomskriminalitetsnævnet fastsætter et forbedringsforløb for en ung, kan forløbet have en varighed af op til to år. I helt særlige tilfælde kan nævnet dog for de 10-14-årige fastsætte et forbedringsforløb med en varighed af op til fire år²⁷. Det fremgår af bemærkningerne til ungdomskriminalitetsloven²⁸, at nævnet skal fastsætte varigheden af et forbedringsforløb ud fra en vurdering af, hvor stort et behov for opfølgning og opsyn den unge vurderes at have.

Det er ikke afgørende, hvilken type kriminalitet den unge er mistænkt eller dømt for, men derimod hvilken grad af støtte, nævnet vurderer, at den unge har behov for. Hvis den unge er henvist på baggrund af særlig grov kriminalitet, kan det imidlertid tale for, at den unge bør have et længerevarende forbedringsforløb, fordi karakteren af kriminaliteten kan indikere, at den unge har problemer, som medfører behov for støtte i en længere periode. Nævnet skal derfor altid foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag i forhold til varigheden af forbedringsforløbet.

7.1 Nævnets begrundelser for varigheden

Når nævnet træffer afgørelse om varigheden af en ungs forbedringsforløb, vil vurderingen afhænge af sagens konkrete omstændigheder.

I en sag om en 13-årig dreng fastsatte nævnet et forbedringsforløb med en varighed på to år. Den unge var henvist for mistanke om både et gaderøveri begået i forening med fire andre, og et voldsforhold, også begået i forening med andre unge²⁹. Nævnet begrundede varigheden med, at der på grund af den unges udfordringer, herunder massive bekymringer vedrørende kriminel adfærd, var behov for en længerevarende indsats. Det fremgik af sagen, at den unge udviste en voldsom adfærd i hjemmet og havde stort skolefravær.

I en anden sag, hvor nævnet ligeledes traf afgørelse om et to-årigt forbedringsforløb, begrundede nævnet varigheden med, at den unge tidligere havde haft et forbedringsforløb, som var udløbet. Den unge var henvist på baggrund af en dom for vold begået mod en anden ung. Nævnet lagde i afgørelsen om forbedringsforløbet vægt på, at den unge havde højt skolefravær og en uhensigtsmæssig omgangskreds, ligesom den unge havde behov for psykologbehandling for at få bearbejdet et traume efter et overfald, han havde været udsat for.

Det er ikke afgørende, hvilken type kriminalitet den unge er mistænkt eller dømt for, men derimod hvilken grad af støtte, nævnet vurderer, at den unge har behov for.

27) Ungdomskriminalitetslovens § 13, stk. 1

28) Lovforslag nr. L 84, Forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, side 65

29) Der kan læses mere om denne sagstype i afsnit 3, *Henvist for vold eller røveri begået i større grupper*.

I en sag om en 14-årig dreng, fandt nævnet, at den unges behov for støtte ville kunne imødekommes med en kortere indsats. Den unge var henvist til nævnet for mistanke om sammen med fire andre unge at have sendt dødstrusler via Snapchat til en 16-årig pige. Nævnet traf afgørelse om et forbedringsforløb på seks måneder med vilkår om, at den unge skulle være hjemme senest kl. 20 alle ugens dage og have tilknyttet en fast kontaktperson. Det fremgik af sagen, at den unge indgik i en grænsesøgende og risikovillig vennegruppe, som nævnet vurderede, at den unge ikke skulle opholde sig sammen med om aftenen. Nævnet fandt også, at den unge ville have gavn af at tale med en fast udenforstående voksen, som kunne støtte ham i at træffe gode beslutninger.

7.2 Varighed af forbedringsforløbene og de unges alder

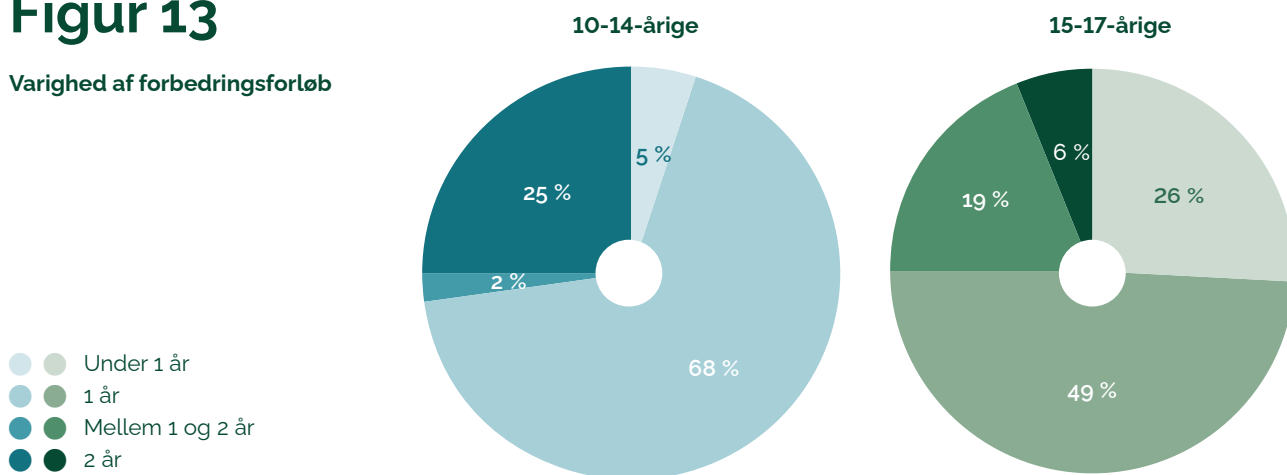
I 2025 har nævnet afgjort 958 hovedsager³⁰. Figur 13 viser fordelingen af varigheden af forbedringsforløbene i disse sager i 2025. Der er tale om den unges alder på gerningstidspunktet.

Som det fremgår, har nævnet i begge aldersgrupper oftest fastsat varigheden af forbedringsforløbene til ét år. Nævnet har i 2025 ikke fastsat forbedringsforløb med en varighed af mere end to år.

Figur 13

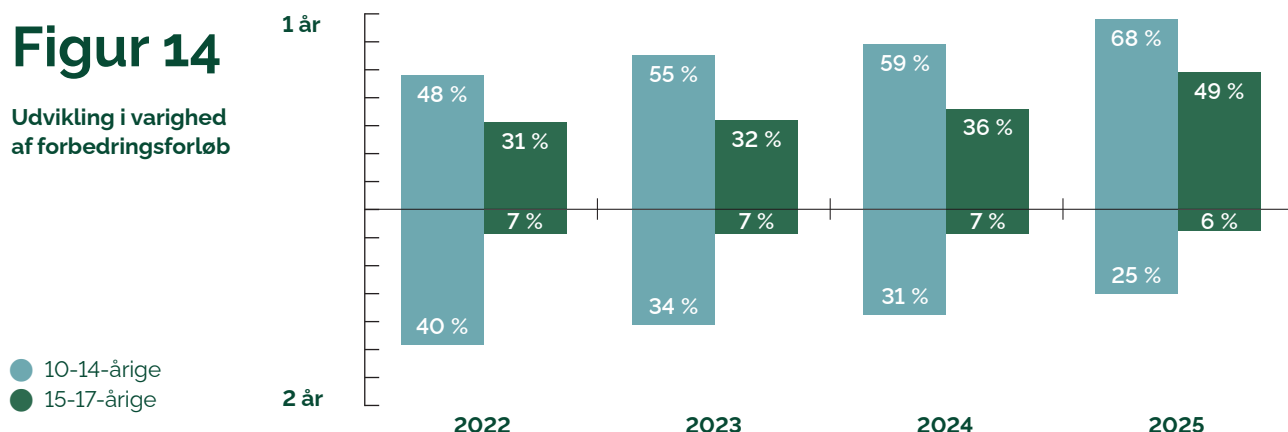
Varighed af forbedringsforløb

30) Begrebet "hovedsager" anvendes om sager, der er henvist til nævnet af politiet eller retten. Sager, der er henvist til nævnet ved dom for kriminalitet, som er begået under et igangværende forbedringsforløb, er ikke omfattet.

Figur 14

Udvikling i varighed af forbedringsforløb

I sager, hvor den unge var 15-16 år på tidspunktet for den begåede kriminalitet, er der en større variation i nævnets fastsættelse af varighed af forbedringsforløbene. Nævnet har fastsat en stor del af de 15-16-åriges forbedringsforløb til en varighed af ét år, men herudover har nævnet i vidt omfang fastsat varigheden, til den unge fylder 18 år³¹, hvorefter varigheden samlet set bliver både under og over ét år. Dette gør sig tilsvarende gældende for de unge, der er henvist for kriminalitet begået, da de var 17 år.

Figur 14³² viser en opgørelse over varigheden af forbedringsforløbene siden 2022. I 2025 har nævnet fastsat en stor andel af forbedringsforløbene med en varighed af ét år. Der har været en gradvis udvikling frem mod 2025, og særligt for de 10-14-årige er andelen af forbedringsforløb på to år faldet, således at der fastsættes kortere forbedringsforløb i videre omfang for denne aldersgruppe.

7.3 Forlængelse af et forbedringsforløb

Under den unges forbedringsforløb har Ungdomskriminalitetsnævnet mulighed for at træffe afgørelse om ophør eller ændring af de fastsatte foranstaltninger. Det skal sikre, at den unge til enhver tid er underlagt den rette indsats i forhold til behovet for støtte³³. Når nævnet genoptager en sag til fornyet behandling, har nævnet ligeledes mulighed for at forlænge forbedringsforløbets varighed.

Det fremgår af bemærkningerne³⁴ til ungdomskriminalitetsloven, at nævnet kan forlænge forbedringsforløbet, hvis genoptagelsen af sagen skyldes, at den unge ikke efterlever nævnets afgørelse. Det skal imødegå den situation, hvor den unge forsøger at unddrage sig efterlevelse af nævnets afgørelse. Nævnet kan endvidere forlænge forbedringsforløbet, hvis genoptagelsen af sagen skyldes, at den unge har begået ny kriminalitet under forbedringsforløbet.

I tilfælde, hvor kriminalitet har medført henvisning til nævnet på ny, kan nævnet lade det eksisterende forløb ophøre og fastsætte et nyt forløb med en varighed af op til to år. Den unges forløb vil i disse tilfælde samlet set kunne komme til at vare længere end to år.

Nævnet traf i 2025 afgørelse i 889 genindbringelsessager³⁵. I 67 af disse sager blev varigheden af forbedringsforløbet forlænget, hvilket svarer til 8 % af genindbringelsessagerne.

Hvis nævnet indledningsvist har truffet afgørelse om et forbedringsforløb af kortere varighed, kan forbedringsforløbet – hvis betingelserne er opfyldt – forlænges ved en genoptagelse af sagen, så forbedringsforløbet får en samlet varighed af op til to år. Det var tilfældet i en sag, hvor nævnet oprindeligt havde truffet afgørelse om et forbedringsforløb af ét års varighed. Ved en efterfølgende genoptagelse af sagen fandt nævnet grundlag for at forlænge varigheden til samlet set to år.

31) Et forbedringsforløb ophører, når den unge fylder 18 år, eller når foranstaltningerne er gennemført, jf. ungdomskriminalitetslovens § 20, stk. 1.

32) Figuren viser de sager, hvor de unge har fået et forbedringsforløb med en varighed af ét eller to år, og ikke de sager, hvor de unge har fået et forbedringsforløb af mindre end et års varighed eller forløb med en varighed af mellem ét og to år.

33) Ungdomskriminalitetslovens § 21

34) Lovforslag nr. L 84, Forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, side 80

35) Sager vedrørende unge, der allerede er undergivet et forbedringsforløb, benævnes "genindbringelsessager".

Nævnet kan forlænge forbedringsforløbet, hvis genoptagelsen af sagen skyldes, at den unge ikke efterlever nævnets afgørelse. Det skal imødegå den situation, hvor den unge forsøger at unddrage sig efterlevelse af nævnets afgørelse. Nævnet kan endvidere forlænge forbedringsforløbet, hvis genoptagelsen af sagen skyldes, at den unge har begået ny kriminalitet under forbedringsforløbet.

Nævnet lagde vægt på, at den unge ikke havde efterlevet nævnets afgørelse for så vidt angik skoletilbuddet, og at det havde vist sig nødvendigt med en længerevarende indsats for at sikre den unges fremtidige trivsel og udvikling, herunder at den unge fik den nødvendige støtte til at gennemføre sin 9. klasse.

I tilfælde, hvor den unges sag bliver genoptaget, mens den unge er under 15 år, kan nævnet træffe afgørelse om at forlænge forbedringsforløbet til en samlet varighed af op til fire år³⁶.

Det var tilfældet i en sag, hvor nævnet oprindeligt havde truffet afgørelse om et forbedringsforløb med en varighed af to år for en 14-årig. Ved en genbehandling af sagen vurderede nævnet, at der var grundlag for at forlænge varigheden til samlet set fire år, fordi den unge ikke havde efterlevet nævnets afgørelse. Der havde været flere rømninger fra opholdsstedet, og den unge var mistænkt for at have begået ny kriminalitet. Der var på den baggrund fortsat en bekymring for den unge, og det var nødvendigt med en længerevarende indsats for at sikre den unges fremtidige trivsel og udvikling.

³⁶) Ungdomskriminalitetslovens § 13, stk. 1

8

Påklagede afgørelser

Ankestyrelsen traf i 2025 afgørelse i 59 sager, hvor der var klaget over Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Nævnets afgørelse blev stadfæstet i 42 sager, og i 16 sager traf Ankestyrelsen afgørelse om at ophæve eller ændre dele af nævnets afgørelse. Klagen i én sag blev afvist, idet nævnets afgørelse ikke kunne indbringes for Ankestyrelsen.

I én sag blev kommunen pålagt at forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet igen.

8.1 Ophævede afgørelser

I en sag ophævede Ankestyrelsen dele af nævnets afgørelse af formelle grunde.

Nævnet havde truffet afgørelse om anbringelse uden samtykke, ændring af anbringelsessted og anbringelse på sikret døgninstitution. Ankestyrelsen ophævede nævnets afgørelse om ændring af anbringelsessted og anbringelse på sikret døgninstitution med den begrundelse, at der var sket væsentlige fejl ved sagens behandling i nævnet, da det ikke var afklaret, om der kunne opnås samtykke til afgørelsen om ændring af anbringelsessted, og om nævnet således havde kompetence til at træffe afgørelsen.

Klagemulighed

§

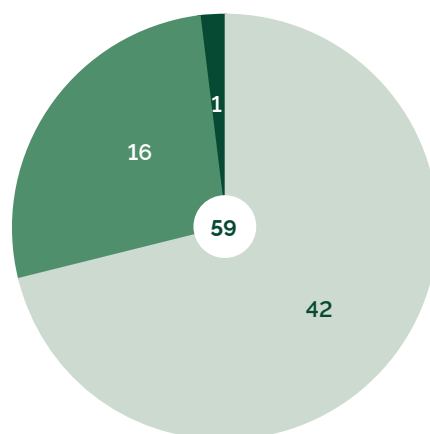
Når Ungdomskriminalitetsnævnet træffer særligt indgribende afgørelser om eksempelvis anbringelse uden samtykke eller anbringelse på en sikret døgninstitution, har forældremyndighedsindehaverne eller en ung, der er fyldt 12 år, mulighed for at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen¹, ligesom Ankestyrelsens afgørelse kan indbringes for retten².

- 1) Ungdomskriminalitetslovens § 55, stk. 2
- 2) Ungdomskriminalitetslovens § 56, stk. 1

Figur 15

Ankestyrelsens afgørelser i sager, hvor der var klaget over Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse

- Stadfæstelse
- Ophævelse eller ændring af nævnets afgørelse
- Sagen afvist

Ankestyrelsen lagde vægt på, at kommunen ikke havde hørt den unge og forældrene i holdningen til ændring af anbringelsesstedet, og at det ud fra de foreliggende oplysninger ikke kunne udelukkes, at der kunne opnås samtykke til ændring af anbringelsessted.

I en anden sag ophævede Ankestyrelsen en del af nævnets afgørelse som følge af nye oplysninger.

Nævnet havde truffet afgørelse om anbringelse uden samtykke, ændring af anbringelsessted og anbringelse på sikret døgninstitution. Ankestyrelsen ophævede nævnets afgørelse om anbringelse på sikret døgninstitution, da Ankestyrelsen vurderede, at ophold på sikret døgninstitution ikke var absolut påkrævet for at afværge, at den unge skadede sig selv eller andre, og at risikoen for skade på forsvarlig måde kunne afværges ved andre mere lempelige forholdsregler. Ankestyrelsen lagde vægt på, at den unge havde gennemgået en positiv udvikling siden anbringelsen i sikre rammer og lagde til grund, at den unge derfor var et andet sted på tidspunktet for Ankestyrelsens afgørelse, end da nævnet traf afgørelse.

I to sager vedrørende et søskendepar havde nævnet i forbindelse med en afgørelse om anbringelse truffet afgørelse om overvåget samvær med forældrene. Afgørelsen om overvåget samvær med den ene af forældrene blev ophævet i begge sager. Ankestyrelsen fandt ikke, at de forhold, der relaterede sig til den bekymring, der var for, at forælderen ikke kunne varetage de unges sundhed og udvikling i hjemmet, samt at forælderen ikke havde skærmet de unge fra den anden forælders vold, kunne begrunde, at samværet skulle være overvåget af hensyn til de unges sundhed og udvikling.

8.2 Ændrede afgørelser

I 12 sager har Ankestyrelsen ændret en del af nævnets afgørelse.

I tre sager ændrede Ankestyrelsen den af nævnet fastsatte frist for genbehandling af afgørelsen om anbringelse uden samtykke. Nævnet havde i to sager fastsat en genbehandlingsfrist, der var kortere – og i én sag længere – end det udgangspunkt, der følger af ungdomskriminalitetsloven. Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at fravige udgangspunktet ifølge lovgivningen i nogen af sagerne. I begge de sager, hvor Ankestyrelsen ændrede nævnets afgørelse om en kortere genbehandlingsfrist, vurderede Ankestyrelsen, at forholdene ikke ville ændre sig væsentligt inden udløbet af den længere frist, som skulle fastsættes efter udgangspunktet.

I to sager ændrede Ankestyrelsen en del af nævnets begrundelse for afgørelsen om anbringelse på en sikret døgninstitution. Nævnet havde i begge sager blandt andet begrundet afgørelsen med, at det i en indledende iagttagelsesperiode var absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling. Ankestyrelsen fandt imidlertid, at det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode var absolut påkrævet, at der blev iværksat et længerevarende behandlingsforløb på en sikret døgninstitution. I den ene sag lagde Ankestyrelsen vægt på, at den unge i første halvdel af 2025 havde været anbragt på en sikret døgninstitution, hvor grundlaget for den unges særlige behov for støtte og behandling var blevet tilvejebragt.

I ni sager, hvor nævnet havde truffet afgørelse om anbringelse uden samtykke, ændrede Ankestyrelsen det konkrete anbringelsesgrundlag. I tre af disse sager fandt Ankestyrelsen, at afgørelsen om anbringelse uden samtykke også skulle begrundes i, at der var en åbenbar risiko for, at den unges sundhed eller udvikling led alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af den unge, jf. ungdomskriminalitetslovens § 14, stk. 2, nr. 1.

Ankestyrelsen lagde i sagerne blandt andet vægt på underretninger fra politiet om tilstanden i hjemmet og oplysning om vold i hjemmet mod den unge.

I en sag, hvor nævnet blandt andet havde begrundet afgørelsen efter ungdomskriminalitetslovens § 14, stk. 2, nr. 1, fandt Ankestyrelsen imidlertid på grund af sparsomme oplysninger om forældrene, herunder om deres aktuelle ressourcer, ikke grundlag herfor.

I fem af de sager, hvor der blev truffet afgørelse om ændring af det konkrete anbringelsesgrundlag, fandt Ankestyrelsen, at afgørelsen også skulle begrundes i, at der var en åbenbar risiko for, at den unges sundhed eller udvikling led alvorlig skade på grund af andre adfærdseller tilpasningsproblemer hos den unge, jf. ungdomskriminalitetslovens § 14, stk. 2, nr. 4. Ankestyrelsen lagde i sagerne blandt andet vægt på beskrivelser af adfærdsof følelsesmæssige udfordringer hos den unge, behov for specialpædagogisk støtte og selvskadende adfærd.

I to sager, hvor nævnet blandt andet havde begrundet afgørelsen efter ungdomskriminalitetslovens § 14, stk. 2, nr. 4, fandt Ankestyrelsen imidlertid ikke grundlag herfor. I den ene sag vurderede Ankestyrelsen, at der også var grundlag for at træffe afgørelsen efter ungdomskriminalitetslovens § 14, stk. 2, nr. 3, på grund af den unges kriminelle adfærd.

8.3 Bemærkninger mv.

Ankestyrelsen har afgivet bemærkninger til kommunen i en række sager og i nogle sager også til Ungdomskriminalitetsnævnet.

Nævnet har i størstedelen af sagerne foretaget høring af den ansvarlige kommune og har i øvrigt fulgt op over for kommunen med det formål at sikre, at der til enhver tid er den rette indsats over for den unge.

Bemærkningerne til kommunen har primært omhandlet behov for regulering af samvær og kontakt, manglende iværksættelse af nævnets afgørelse, psykiatrisk udredning af den unge, parternes ønsker om foranstaltninger samt spørgsmål om, hvorvidt den unges anbringelsessted var det rette.

Ankestyrelsen har i flere sager bemærket, at der ikke forelå de fornødne oplysninger fra kommunen, uden at det har bevirket en ophævelse eller ændring af nævnets afgørelse. I få sager har Ankestyrelsen anført, at der ikke i tilstrækkeligt omfang er foretaget høring af en eller flere af parterne. I enkelte sager har Ankestyrelsen anført, at nævnet burde have påset, at kommunen tilvejebragte de fornødne oplysninger.

Nævnet har løbende fokus på, at de tilvejebragte oplysninger er tilstrækkelige til, at nævnet kan behandle sagerne og træffe afgørelse.

8.4 Domstolsprøvelse

Omkring en tredjedel af de afgørelser, som Ankestyrelsen har truffet i 2025, er blevet indbragt for retten. Alle de afgørelser, som er behandlet ved domstolene, er, med en enkelt undtagelse, blevet stadfæstet.

I en afgørelse har retten forkortet varigheden af forbedringsforløbet. Denne dom er anket af Ankestyrelsen, da spørgsmålet om forbedringsforløbets varighed ikke ligger inden for Ankestyrelsens kompetenceområde.

Ankestyrelsen har i flere sager bemærket, at der ikke forelå de fornødne oplysninger fra kommunen, uden at det har bevirket en ophævelse eller ændring af nævnets afgørelse. I få sager har Ankestyrelsen anført, at der ikke i tilstrækkeligt omfang er foretaget høring af en eller flere af parterne. I enkelte sager har Ankestyrelsen anført, at nævnet burde have påset, at kommunen tilvejebragte de fornødne oplysninger.

Bilag 1

Beskikkede dommere i Ungdoms-kriminalitets-nævnet 2025

Formand

Sanne Bager, Københavns Byret

Næstformænd

Københavns Byret

Henriette Sartvin
Vivi Kahr Rasmussen
Lone Bach Nielsen
Merete Engholm
René Bergfort

Retten på Frederiksberg

Christian Lundblad
Jacob Waage
Søren Hafstrøm
Peter Brund
Louise Falkenberg
Eva Hammerum
Mads Bjerre Østergaard
Gerd Sinding

Retten i Lyngby

Elisabet Michelsen
Britt Falster Klitgaard
Ivan Larsen
Gitte Holm Bagge

Retten i Helsingør

Hanne Weirup Malten
Henriette Frölich
Anne-Sophie Abel Lohse

Retten i Hillerød

Margrete Nissen
Ulla Tange Christensen
Niels Juhl de Neergaard

Retten på Bornholm

Henrik Engell Rhod
Andreas Bøgsted-Møller

Retten i Glostrup

Anders Thøgersen
Martin Broms
Morten Juul Nielsen
Nanna Blach
Helga Lund Laursen
Henrik Riis Andreasen

Retten i Nykøbing Falster

Henning Larsen
Anne Bundgaard
Charlotte Saltoft Thorlaksen
Brit Frimann
Bo Rasmussen

Retten i Næstved

Alex Elisiussen
Camilla Ljørring Adamsen
Jeanette Vinther Ørnavang
Teresa Drasbech Lund Tøgersen
Louise Pansa Lauemøller
Lene Sigvardt
Anders Martin Jensen

Retten i Holbæk

Marianne T. Øllgaard
Peter Rostgaard Ahleson
Louise Lindekilde Engberg
Ole Stryhn

Retten i Roskilde

Linda Lauritsen
Anne Schultz-Nielsen

Retten i Odense

Rasmus Damm
Torben Østergreen-Johansen
Henning Fuglsang Sørensen
Franjo Stojanovski
Anni Brix Olesen
Maria Dalager Hauge
Sidse Lund Højgaard

Retten i Svendborg

Jes Kjølbo Brems
Anders Munch-Jensen
Camilla Felbo

Retten i Hjørring

Mette Fuglsang Mortensen
Niels Otto Jensen
Mie Obel Thomsen
Tonni L. Ochwat

Retten i Aalborg

Jette F. Skole
Helle Dietz
Katrine Waagepetersen
Nina Stendal Pedersen

Retten i Holstebro

Anne Lægaard Bindslev
Rikke Fisker Sørensen

Retten i Viborg

Laila Nitschke
Anne-Vibeke Dolleris
Kristian Palmann Jensen
Henrik Præstgaard Bæk-Jensen
Lasse Krister Svensson
Heidi Porse Wett Lambert

Retten i Herning

Charlotte Schrøder
Jan Tino Knudsen

Retten i Randers

Marianne Hornbjerg
Kristina Skovbo Haurslev
Mette Langborg
Kirsten Schmidt

Retten i Aarhus

Mette Helby Jensen
Dot Buchtrup
Joy Winther
Henrik Agersnap
Thomas Mølbjerg Dueholm
Sine Nascou
Anne Rode

Retten i Horsens

Trine Poulsen
Tina Gehlert Schmidt

Retten i Kolding

Henrik Gjørup, retspræsident
Berit Vieggaard Andersson
Bente Thanning
Niels Klitgaard
Camilla Dalgaard
Søren Rune Schrøder
Hanne Rasmussen

Retten i Sønderborg

Leon Fredgaard
Susanne Beier Lorenzen
Pia Blaabjerg Andersen

Retten i Esbjerg

Lisbeth Christensen
Mia Grosen Skovbo
Tine Fomsgaard-Knudsen
Helle Fløystруп

Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat

Bredgade 59, 1. sal, 1260 København K

Telefon: +45 9968 6600

E-mail: uknaevn@uknaevn.dk

UNGDOMS —
KRIMINALITETS
— **NÆVNET**